Boldogházi Hírek

Jászboldogháza Község időszakos lapja

POLGÁRMESTERI HIVATAL
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06 (57) 460-023
faluujsag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2013. NOVEMBER **14. ÉVFOLYAM** **5. SZÁM** **250 Ft**

„Az ősz egy második tavasz, amikor minden levél virággá változik.”
(*Albert Camus*)

A TARTALOMBÓL

Polgármesteri tájékoztató	2. old.	IX. Jász fórum	15. old
Kitelepítettek és befogadók	7-10. old.	Ezernyi öltéssel	23. old
Faluszépítők hírei	12-14. old.	Múltidéző	24-25. old

Polgármesteri tájékoztató

- **Virágos Jászboldogháza a Virágos Magyarországért Versenyen**

Május elején egy jászfényszarui kertész keresett meg azzal, hogy 500 db virágpalántát szeretne Jászboldogházának ajándékozni, melyre minden évben más települést választ. Örömmel elfogadtuk, és a virágokat a „mieinkkel" együtt a közterületeken elültettük. Talán ennyi virágot még soha nem ültettünk ki a faluba, így ezen felbuzdulva mi is beneveztünk a Virágos Magyarországért versenybe, mely ebben az évben épp a 20. alkalommal került megrendezésre. Már a nevezés is elég döcögősen ment, mert a májusi határidő előtt rendszeresen lefagyott az internetes felület. Képeket is csak utólag tudtunk feltölteni, így teljesen esélytelennek gondoltam, hogy a nevezésünk sikerült. Teltek a hetek, hónapok. Az utcák a nyárra szépen díszelegtek, a közterületeket a közfoglalkoztatás keretében és a Faluvédő és Szépítő Egyesülettel együtt próbáltuk valóban széppé tenni. Mivel hónapokon át semmilyen visszajelzést nem kaptunk a versenyről, mi sem reklámoztuk ezt a lakosság felé. Ennek ellenére idén is nagyon sokan szépítették, rendben tartották portájukat, utcájukat, melyek mind bírálati szempontnak számítanak a versenyen. Aztán augusztusban megcsörrent a telefon, és egy úr jelentkezett be a település meglátogatására. Gondoltam, augusztusban már jókor jön….Ebben az évben 301 település nevezett, a pici faluktól a nagyvárosokig mindenféle méretben és adottságokkal. A díjátadó ünnepségen sokáig sorolták, ki hány 100 millió vagy milliárdos központfelújítást valósított meg az elmúlt években, és hány kertészt és főkertészt alkalmaz. Ezekben az adatokban mi nem vagyunk annyira jók. De jók vagyunk az összefogásban! Az önkormányzat munkája mellett látszik a településen a civil szervezetek szorgalma és a lakosok rendszerető, környezetét ápoló, szépítő igyekezete. Ezt díjazták azzal, hogy az egyik alapítványi különdíjat Jászboldogháza kapta. A falu és minden lakója, aki egy kicsit is tett azért az elmúlt években, hogy szép, tiszta, rendezett faluban éljünk. Köszönöm Mindnyájuknak! A díjjal járó 100 ezer forintot pedig jövőre virágmagra költjük, hogy még virágosabbak legyünk!

- **Folyamatosan pályázunk és fejlesztünk**

Újabb sikeres pályázatokkal büszkélkedhetünk. A nyár folyamán lehetett pályázni a térségi Leader kiírásokra, melyek közül többet is megcéloztunk. ***Az idén létrehozott Jászboldogházi Településfejlesztő Kft. a strand fejlesztéséhez nyert közel 10 millió Ft-ot. Ebből új kerítést és térköves járdákat építünk a fürdő területén.***

A Polgárőr Egyesületnek 2 pályázatot készítettünk, melyek szintén sikeresen végezték. Egyik az egyesület eszközbeszerzéseire és a kamerarendszer további fejlesztésére nyújt lehetőséget. A másik az önkormányzatnak nagy gondot jelentő földutak karbantartásához biztosítja a gréder megvásárlását. Mindkét pályázat közel 5 millió Ft támogatást jelent.

Az Önkéntes Tűzoltó Egyesület szintén 5 millió Ft-ot nyert eszközbeszerzésre, mely jelentősen hozzájárul az egyesület felszereltségének javításához.

A Jászboldogháza Ifjúságáért Közhasznú Egyesület a jövő évi Civil nap megrendezéséhez nyert 2 millió Ft támogatást.

Az Új Széchényi Terv pályázatain is szerencsésen szerepeltünk. A 3 idén beadott pályázatból mind a 3 nyert.

- Az Egészségre nevelő programok szervezése Jászboldogházán projekt keretei között 2 év alatt sok programot és rendezvényt tudunk megvalósítani, egészségterv készítésével, szűrővizsgálatokkal, összesen 8 millió Ft-ból.
- Az Egészségház felújításának pályázatán 42 millió Ft-ot nyertünk az épület és annak berendezéseinek felújítására, a hozzá kapcsolódó tervezésre, bonyolításra. Ennek megvalósítását 2014. márciustól májusig tervezzük.

A Polgármesteri Hivatal áramellátására napelemek telepítésére is nyertünk pályázati támogatást, melynek keretében kb. 6 millió Ft értékű beruházás valósulhat meg. Ezáltal a hivatal éves áramfogyasztását a napelemek biztosítják majd.

A felsorolásban említett fejlesztésekkel településünkre újabb 83 millió Ft érkezik, mely az itt élők életvitelének javítását szolgálja. Ezzel együtt meg kell említeni, hogy az Országos Mentőszolgálat tájékoztatása szerint előkészítés alatt van, és 2014-ben megépül az új mentőállomás is Jászboldogházán.

Szűcs Lajos
polgármester

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2013. július 29-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület felülvizsgálta az önkormányzati konyha étkeztetési díjait, melyek már 2009. óta változatlanok voltak. Az időközben bekövetkezett nyersanyag áremelkedések következtében a jelenlegi étkeztetési díjak már nem fedezték az önkormányzat költségeit, így a testület az étkeztetési díjak 2013. szeptember 1-jei emeléséről döntött.
- A testület a Jászboldogházi Sportegyesület kérelmére döntött a I. Jászboldogházi Strandfoci Kupa megrendezésének támogatásáról. A döntés szerint az önkormányzat támogatásként a focipályáért nem kér bérleti díjat, és a résztvevő csapatok tagjainak belépődíjat sem kell fizetniük.
- A Képviselő-testület határozatban döntött az önkormányzati dolgozók cafeteria juttatása egy részének kifizetéséről. A cafeteria juttatás fennmaradó részének kifizetéséről a testület a későbbiek során, az önkormányzat anyagi lehetőségeinek figyelembevételével fog dönteni.
- A testület megalkotta a Jászboldogházi Településfejlesztő Kft. jogszerű működéséhez szükséges szabályzatokat.
- Megtárgyalta a testület a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló törvényben megfogalmazott feladatait, és úgy döntött, hogy egyelőre nem kíván Települési Értéktár Bizottságot létrehozni.
- A Radiátor Invest Kft. azzal a javaslattal fordult az önkormányzathoz, az hozzon rendeletet a gyár területén lévő zöldterületek, helyi jelentőségű védetté nyilvánításáról. A testület a javaslatot megtárgyalta és úgy határozott, hogy amennyiben a Radiátor Invest Kft. a védetté nyilvánítási eljárással, valamint a védetté nyilvánítást követően felmerülő költségeket vállalja, úgy nem zárkózik el a terület védetté nyilvánításától. A védetté nyilvánítási eljárás a jegyző előtt jelenleg is folyamatban van.

Jogszabályváltozások következtében szükségessé vált az önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatának módosítása, melyet a testület elfogadott.

Beszámoló a 2013. szeptember 09-i soros képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta az Önkormányzat 2013. évi gazdálkodásának féléves helyzetéről szóló beszámolót, valamint elfogadta a 9/2013. (IX.10.) önkormányzati rendeletet az önkormányzat költségvetéséről szóló 4/2013. (III.12.) önkormányzati rendelet módosításáról.
- Határozatban fogadta el a testület a Jászsági Többcélú Társulás által lebonyolított közösségi közlekedés fejlesztése pályázathoz kapcsolódó vagyonrendezési megállapodást. E pályázatban Jászboldogháza nem volt érintett.
- Döntött a testület arról, hogy a jogszabályi kötelezettségének eleget téve részvényt vásárol a TRV. Zrt. által kibocsátott részvényekből.
- A Képviselő-testület döntött arról, hogy a 2013. évi kiegészítő támogatásokról szóló BM rendelet alapján kiegészítő támogatási igényt nyújt be a Belügyminisztériumhoz.
- A testület megtárgyalta és elfogadta az Alsó-jászsági Köznevelési Intézményfenntartó Társulás beszámolóját a költségvetésének 2013. I. félévi teljesítéséről.
- A Képviselő-testület döntött az Alsó-jászsági Intézményfenntartó Társulás társulási megállapodásának módosításáról is, amely a jogszabályváltozások miatt vált szükségessé.

Beszámoló a 2013. október 14-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta a 2013. évi szociális célú tűzifa vásárlási lehetőségeit. Döntött arról, hogy a támogatást 80 m^3 mennyiségben veszi igénybe, melyhez a szükséges önerőt a költségvetéséből biztosítja.
- A testület határozatot hozott arról, hogy 2013. évben is csatlakozik a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázathoz, és az ösztöndíjra pályázok támogatására összesen 400.000.-Ft keretösszeget biztosít.
- A testület úgy határozott, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó által működtetett Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola Intézményi Tanácsába Jászboldogháza Községi Önkormányzattól Szűcs Lajos polgármestert delegálja.
- A képviselő-testület megvizsgálta az önkormányzat anyagi lehetőségeit, és úgy határozott, hogy a település civil szervezetei részére a 2013. évre előirányzott támogatás 50%-át kifizeti. A támogatások fennmaradó részről a későbbiek során dönt a testület.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

Pócs János három év parlamenti munkájának leltáráról

Ez a mi dolgunk: hinni és tenni

Elszaladt az elmúlt három év, vélhetően a választásokig utolsó előtti háromnapos parlamenti idénykezdő frakcióülését tartotta a Fidesz. Ez az apropója a Pócs Jánossal, a Fidesz jászsági választókerületi elnökével készült interjúnak. Egyszerűbben fogalmazva: hároméves leltár és előretekintés következik az alábbiakban.

Kezdjük a végén kivételesen az interjút, ha kérhetem. Mi a summázata Ön szerint az elmúlt három évnek?

Történelmi időket éltünk meg, ezt talán egyre többen érzik, ha megfogalmazni nem is tudják. Amit a választásokra készülve programot hirdettünk, amit a négy évre vállaltunk, túlnyomórészt már most kipipálhatjuk. Egész életünket új távlatok közé helyeztük az új alaptörvénnyel, a gazdaság talpra állításával, a nagy elosztórendszerek gyökeres átalakításával. 2010 előtt, ellenzékből számos dolgot nem is láthattunk, nem is ígérhettünk semmit, de szembesülve a problémával mégis megoldottuk, illetve elkezdtük a megoldását például a devizahiteles gócnak. Jókai Mór úgy fogalmazott, hogy „Csak az tudja, hogy meddig mentünk, aki azt látta, hogy honnan indultunk el”.

Ez a megközelítés annyira nem jön be az ellenzéknek, visszamutogatásnak aposztrofálják a megelőző vá-

→

lasztás előtti idők felemlegetését.
Az ő helyükben sokan ezt tennék, akik szívesen megfeledkeznek a tényekről. Sőt, abban reménykednek, hogy a választói emlékezet kilencvennapos, és már eltűnt a régi idők homályában az ő ígéretük arról, hogy lassan mondom, nem lesz gázáremelés. Aztán lett 15-ször, még kimondani is sok. Háromszorosára emelkedett a gáz ára. A kormányuk nemhogy szembeszállt volna ezzel, de az általuk istenített piaci viszonyoktól is idegen módon garantált nyolc százalékos tiszta profitot a többnyire külföldi kézbe került szolgáltatóknak. Így emelkedett duplájára az áram, miközben elvették a 13-ik havi fizetést és nyugdíjat.

Ezzel nehéz vitatkozni, ahogy a rezsicsökkentéssel is, bár saját fülemmel hallottam a világhírű magyar rádióban egy idős betelefonáló hölgytől: úristen mit csinálnak ezek, rezsicsökkentés lesz? Ez borzasztó!
Kétségtelen, nincs egyetlen pozitív intézkedés sem, amit mindenki elfogad, különösen ha zsigerből ellenez mindent, amit mi teszünk. Én dicséretnek és ijedtségnek fogom fel a megjegyzését, hogy ezzel biztosan nyerünk.

Úgy érti, hogy ezért volt és éppen most a rezsicsökkentés?
Nem választási kampányfogás ez, bár biztos vagyok abban, hogy a többi intézkedésünkkel együtt sokan elgondolkoznak azon, hogy mit tettünk kormányon, s hogy inkább ezt támogatják, mint aki csak rontott a helyzeten, de most persze semmi sem jó szerinte. Hogy mennyire nem kampányfogás, mindenki tapasztalhatta, hiszen évek óta befagyasztottuk a közüzemi árakat. Csökkentésről azonban szó sem lehetett, amíg rendbe nem tettük a gazdaságot. Mikor az emberek közös erőfeszítése árán az ország a saját lábára állt, és elég erős lett ahhoz, hogy azt is vállaljuk, amit nem is ígértünk. Ma ez a helyzet. Így lehet a gáz, az áram, a távhő, a víz, a csatorna, a szemétszállítás, a PB gáz, a szippantott szennyvíz és a kéményseprés esetében is az októberi második lépéssel együtt húsz százalékos rezsicsökkentést elérni, ami éves szinten 120-150 ezer forintot hagy a családok zsebében.

Álljunk meg kicsit a gazdaság talpra állításánál. Az Önök szlogenje a Magyarország jobban teljesít. Némiképp ez is a múlthoz való viszonyítás, de ezt már értjük miért. Mégis, mivel lehet a jobb teljesítést igazolni?

A munkaalapú társadalmat céloztuk meg, amelyben nem hitelből élünk és emelünk béreket, hanem abból, amit megtermeltünk. Ehhez fejéről a talpára kellett állítani az országot. Mi bizonyítja az eredményességet? 2010-ben egymillió-nyolcszázezer ember fizetett adót, ma meg négymillió. Ehhez persze át kellett alakítani a segélyezési rendszert, megteremteni a közmunkaprogramot. Mára 207 ezer emberrel többen dolgoznak főállásban, mint 2010-ben. A munkahely teremtési akciókra 300 milliárd forint fordítottunk, a közmunkaprogramra ennek a felét. Mindezt olyan részletekben lehet megfigyelni, hogy például a kisvállalkozások adója 19-ről 10 százalékra csökkent, vagy másik oldalról is egy szemléletes példát említve, a kismamák után fizetendő járulékot két évig elengedte a kormány. Közben a gyest újra háromévessé tettük, most pedig azon gondolkodunk, hogy lehetővé tegyük a munkába hamarabb visszatérő kismamák számára a további gyes összegének egy összegben való felvételét.

A család és a nők erősen a figyelmük középpontjába került…
Ez nem véletlen. A családokon nyugszik a társadalom, és valljuk meg, a családok érzelmi összetartói pedig a nők. A családok megerősítését célozza a családi adókedvezmény, ami 900 ezer szülő részére 160 milliárd forint kedvezményt jelent. A nők említett szerepvállalását ismeri el a 40 év munkában töltött idő utáni nyugdíjba vonulásuk lehetősége.

A kérdés hiányzó részét is megfogalmazva: az ellenzék békétlenséget lát Önök és a nyugdíjasok, Önök és valamennyi fontosabb társadalmi csoport között.

Vizionálni némi erőfeszítéssel mindent lehet, ami az ellenzéknek inkább tetszik. A tények azonban mást mutatnak. Például a nyugdíjakat tavaly visszamenőleg 1,6 százalékkal emeltük, idén pedig 5,2 százalék az emelés mértéke. Rémhíreket terjesztettek, hogy felmondunk a pedagógusoknak, ezzel szemben most kapnak átlagosan 34 százalék béremelést, majd még évekig tíz-tíz százalékot. Az orvosok megbecsülésére is mostanig kellett várni: éppen a napokban kap majd százezer orvos januárig visszamenőlegesen 10-40 ezer forinttal megemelt fizetést. Mi nem a békétlenséget tapasztaljuk, és a társadalmi békét szorgalmazzuk.

Ön bevezetőben Jókai Mégis mozog a föld című könyvéből idézett Tseresnyés uramtól, a művészetpártoló csizmadiától. A derék hazafi azonban a folytatásban ilyesmit is mondott: Mindezeket pedig nem azért mondám el önöknek, hogy megismertessem a magam érdemeit, amik csekélyek; hanem hogy megismertessem önökkel a maguk kötelességeit, amelyek nagyok. Hinni és tenni.
Én is úgy gondolom, ez a mi dolgunk: hinni és tenni. A kérdése nyilvánvalóan a jövőre vonatkozott. Most nem mutogatok az ellenzékre, csak a mi három évünkre, azt talán szabad. Tény, hogy talpra tudott állni az ország. Munkahelyeket teremtettünk és védtünk meg, nőttek a bérek, csökkentek az adók, úgy, hogy közben nem hiteleket vettünk fel, hanem az IMF által adott hitelt is visszafizettük. A londoni elemzők szerint jövőre Magyarországon két százalék feletti lesz a növekedés. Az infláció évtizedek óta nem volt ilyen alacsony, 1,8 százalék, Magyarország végre kijött a gazdasági recesszióból.

Tehát bizakodó. Mi következik mindebből Ön szerint az elkövetkező hónapokban?
Jöhet a további rezsicsökkentés, módosulhatnak a devizahitelesek egyoldalú előnyökkel, pontosabban rájuk nézve hátrányokkal megkötött szerződései. A kiskeresetűek számára lehetővé teszszük, hogy levonhassák az adókedvezményt az államnak járó járulékokból. Ez 26 ezer családot érint. korábban említettem a rugalmas gyes bevezetését., és folytathatnám a sort. Már van erőnk ezekhez a támogatásokhoz és kedvezményekhez.

Halász Lajos

Tájékoztató a templom felújításáról

Amint látjuk, állványok épültek a templom köré. A munkálatokat a jászapáti illetőségű RD-Stílus Kft. végzi, a cég vezetője Antal József.

A pályázatban megnyert közel 20 millió forinthoz nem kellett önrészt adni, viszont ebbe az összegbe szűken férnek bele a felújítási munkák: a templomtető felújítása, a falak összehúzatása, a templombelső újrafestése és a mozgássérült bejáró elkészítése a templom oldalsó bejáratánál.

Abból a pénzből, amit a templomfelújításra önrésznek gyűjtöttünk, ki fogjuk cserélni a templom összes ajtóját a bejáratnál levő lengőajtó kivételével, ami felújításra kerül, és a főbejárat fölötti kerek toronyablakot.

Arra már nem futja a pénzünk, hogy a padokról a sárga festéket letakaríttassuk (és akkor a gyóntatószék és a kórusfeljáró is felújításra kellene, hogy kerüljön). Amíg erre nem találunk forrást, addig jelen állapotukban maradnak.

Az építési munkálatokat az Érsekség megbízottja, Lukácsi Pál jákóhalmi építészmérnök felügyeli.

A tervek szerint a tető felújítása, a falak összehúzása és a mozgássérült bejáró november 30-áig, de legkésőbb év végéig befejeződik. Az ajtók cseréje – amennyiben erre megkapjuk az Érsekség jóváhagyását – jövő tavaszig, a festés kezdete előtt kész lesz.

Jövő év Húsvétjának megünneplése után a templomot átadjuk Király József újdiósgyőri templomfestőnek és csapatának. Ők három hónap alatt tervezik újrafesteni a templomot. Ez idő alatt a hétköznapi szentmiséket a plébánia nagytermében, a vasárnapi szentmiséket a Polgármesteri Hivatal Gyűléstermében, a temetési miséket a temetői ravatalozónál tervezzük megtartani.

Október egyik szentje: Assisi Szent Ferenc

(Előadás a szerzetesek szétszóratásának évfordulóján, Jászberény, Barátok Temploma, 2009. június 18, 19 óra)

Ferenc nem Assisié. Minden vallás és minden nép magáénak tartja. Dante „napnak” nevezi, mely a föld minden részét és minden lakóját megvilágosítja. Tettei és szavai ma is annyira újak és népszerűek, mint 8 évszázaddal ezelőtt. Ahogy a krisztusi (azaz keresztény) lelkület nem csak egyeseknek, hanem mindenkinek való, úgy Ferenc lelkülete is mindenkié. Vannak, akik azt gondolják, hogy hasonlóbbak Ferenchez, mint mások, de van egy bökkenő: valaki annál krisztusibb vagy ferencesebb, minél alázatosabb, de ha valaki mások fölé emeli magát keresztségében vagy ferencességében, máris elveszítette ebbéli tulajdonságának lényegét. Isten azt akarja, hogy források legyünk, de ha medencévé változunk és be akarjuk gyűjteni az ő kegyelmét – amint sokan próbálják – az életet halottá tesszük. A keresztények közt és a ferencesek közt is nagy lesz a meglepetés azon a napon, amikor Isten színe előtt kiderül, hogy akiket utolsónak tartottak, azok az elsők.

Miben rejlik Ferenc sikere? Nem az ő személyiségében és nem abban a történelmi környezetben, amelyben élt. (Bár magyarázni ezzel is lehet.) Ferenc sikere abban rejlik, hogy döntései és útjai megegyeztek Isten terveivel. Sikerének titka az, ami Jézus sikerének titka. Nem a saját akaratát akarja megvalósítani Isten árnyékában, hanem egyetlen akarat fontos az életében: az Istené. Isten pedig egy van, a Lélek hangja ugyanaz, bármelyik időben bármelyik nép fiához is szól. Hogy Istent olyan sokféleképpen látjuk, nem azért van, mert Isten másképp szól, hanem mert a visszhang, ami a lelkünkben keletkezik, függ a kultúránktól, személyiségünktől és céljainktól, melyeket magunk elé tűztünk. A konfliktusok onnan erednek, hogy valaki a saját tapasztalatát tartja az egyetlen igazságnak, és azt hiszi, hogy a többieket – akik szerinte tévednek – el kell hallgattatni, és ha lehet, valamiképp el kell törölni őket.

Ferenc megértette – vagy inkább megérezte – hogy az evangélium nem arra való, hogy vádolhatatlanná változzak, hanem hogy minél közelebb kerüljek Krisztushoz. A greggiói jászolnál a kisded Jézus helyzetét akarta átélni, egész életében pedig úgy kívánt élni, mint egy vándortanító, aki nem tudja, mikor fog enni és inni, és este hová fogja lehajtani a fejét. Ferenc nem a szegénységet, mint életformát szerette, hanem a szegényeket, akik valódi személyek, felebarátok voltak. Ahogy Testamentumában írja, a világ, amelyet elhagyott, a falakon belüli Assisi városa volt, a gazdagság és a hatalom világa, amelynek ő is részese volt. A falakon kívülre ment, ahol a „senkik”, a védtelenek, a leprások, a csavargók, tolvajok, vagyis a „minores”, a „kisebbek” éltek. Fő telephelyei: a sandamianói templom, az EremodelleCarceri vagy a Porciunkula mind olyan hely, ahol ezek a peremre szorultak helyet találtak. És amikor ezek az utolsónak tartott emberek majd visszatérnek hozzá, úgy küldi őket a világ minden szegletébe, mint a jó hír misszionáriusait.

Bár Ferencet nagy rendalapítónak tartják, ez állt legmesszebb az ő személyiségétől és hivatásától. Egyszerűen jel kívánt lenni a hatalmas gazdagok és a kiszolgáltatott szegények ellentétének világában, meg akarta mutatni a Hegyi Beszéd és benne a nyolc boldogság tanításának életszerűségét azokkal az emberekkel együtt, akik készek voltak odaajándékozni magukat Istennek. Egy rend, szerzetes rend, még ha a kolduló nevet is viseli, Ferenc szerint egyik darabkája lett volna a kiváltságokra, előjogokra, védettségre épülő társadalomnak, amelyből ő eljött, és amelynek az útján többé nem akart járni.

A szeretet, amelyet Krisztus hozott a világba, a történelmi és az emberi körülmények fölött áll. Senkinek nem sikerül teljesen megvalósítania, mégis ez az egyetlen értelmes emberi életcél. Ferenc nem csak a kisebbek felé fordul, hanem amikor átöleli a leprást vagy megvendégeli a montecasalei rablókat vagy megbocsát a kapus testvérnek Porciunkulánál, az ellenségszeretetet gyakorolja. Szeretetével átöleli a teremtett világ teljességét: a napot, a holdat, a csillagokat, a szelet, a tüzet, a vizet, a virágokat, a füvet, a fát, még a halált is; és övéinek azt sugallja, hogy az ellentéteket ne a szó vagy a fegyver erejével, hanem az elengedéssel, a megbocsátással oldják meg. A Szentföld visszafoglalására a keresztes hábo-

→

rú értelmetlen áldozatai helyett a tárgyalásra ad példát. Mindazonáltal, mint a prófétáknak vagy Jézus Krisztusnak az üzenetei, a Ferencéi is nagyrészt süket fülekre találtak a maguk idejében. A történelem igazolta Ferencet, és talán nem túlzok, ha azt mondom: századok óta és még sok századon át „a mi időnk prófétájának” nevezhetjük őt.
Ferencesnek lenni tehát nem valami előíráshoz való ragaszkodást jelent, hanem szabadságot azok szeretetére, akik nem méltók rá, és olyan látásmódra, amely minden teremtményben Istent fedezi fel.
Szent Ferenc a fentiek értelmében nem hagyott regulát azok részére, akik köréje gyűltek. Számára világos volt, hogy az evangélium megfelelő szabályzat azok részére, akik Krisztust akarják követni. Az 1208–1209-es években megalakul a Kisebb Testvérek Rendje, 1223-ban pedig III. Honoriusz pápa a SolletAnnuere bullával jóváhagyja a Regulát. Nem sokkal később Szent Ferenc követői két nagy ágra oszlanak:
-a Közösségi Testvérek (Frati della Comunità); 1250-től ezeket konventuálisoknak, szürke barátoknak is nevezik
-a Remete Testvérek avagy a Buzgók (FratidegliEremi o Zelanti); ezekből váltak ki a Spirituálisok (1274-1317), a Celesztinek (1294-1317), a Testvérkék (Fraticelli) (1317-1467) és a Klarénusok (1317-1473)
Az 1355-ös Broglianoi Reform következtében a Közösségi Testvérekből 1368-ban külön csoport jön létre Obszervánsok avagy Facipősök (Zoccolanti) néven. Ugyancsak a Közösségi Testvérekből alakultak: Villacreziani (1403-1471); Collettani (1412-1517); Amaediti (1460-1568); gliScalzi (Mezítlá-basok) (1496-1517).
1415-ben a konstanzi zsinat hivatalosan is jóváhagyja az Obszervánsokat, akik saját vikáriussal rendelkeznek.
Száz év múlva, 1517-ben X. Leó pápa az IteVos bullával az obszervánsok részére saját generális és tartományi minisztert engedélyez, és ezzel hivatalosan is kettészakad a Közösségi (Konventuális) és az Obszerváns Kisebb Testvérek Rendje.
Ezután az Obszervánsok közösségében született reformokból alakult:
-1525-ben a Kapucinusok közössége, akik 1528-ban tartományfőnököt, 1619-ben rendfőnököt választhatnak;
-1532-ben a Riformati közösség;
-1637-ben a Recolletti közösség.
A Konventuálisokból alakult 1562-ben az Alkantarénusok Közössége.
1897-ben XIII. Leó pápa a Felicitatequadam bullával a férfi ferencesek nagy családját 3 rendben egyesíti:
- Konventuális Kisebb Testvérek (OFMConv)
- Kisebb Testvérek (OFM)
- Kapucinus Kisebb Testvérek (OFMCap)

Ahogy egy élőlényt sem lehet megállítani fejlődésének egy bizonyos pontján, úgy ez a XIX. század végi egyesítés sem véglegesítette a ferences karizma gyümölcseit. Új és új közösségek születnek – hadd említsem a magyar eredetű és az egyházmegyénkben is működő Szent Ferenc Kistestvéreit –, amelyek új lendülettel látnak neki, hogy még személyesebben és még mélyebben találkozzanak azzal az élménynyel, amely Szent Ferencet annyira hű krisztuskövetővé alakította.
A férfi ferences szerzetesrendek mellé fel kell sorolnom a rend női ágát, a klarisszákat, akik monasztikus (monostorba zárt) életformát tartanak; őket második ferences rendnek szokták nevezni. A harmadrend a családos és a világban élő emberek elköteleződése a ferences lelkiség mellett. A második és a harmadik rend lelkisége is új és új közösségeket szül, de a mai helyzet szerteágazásainak és gyümölcseinek bemutatásához külön tanulmányt kellene végezni.
Az első remetétől kezdve bármelyik rendhez tartozó szerzetesen keresztül a ma emberéig, aki elhatározza, hogy pl. harmadrendi lesz, találunk egy közös pontot. Ez a közös pont a rejtett kincs – általában egy isteni szó vagy esemény –, amit ha megtalál az ember, eladja mindenét amije van, és megveszi azt a földet, amelyben a kincs rejlik.

Csergő Ervin plébános

Búcsúzunk Zrupkó Antalné Klárikától (1938-2013)

Pál apostol í-gy í-r a korinthusiakhoz szóló első levelében:
"A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, (...) Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt. (...) Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal,.... Mindent elfedez, mindent, hiszen mindent remél, mindent eltűr."

Zrupkóné Klárika méltó volt a szeretetre, szeretetünkre.
Megszólalt a lélekharang, és búcsúzásra hívott bennünket, kik szomorúan álltuk körül virágokkal övezett koporsódat. Búcsúzott Tőled a község, melynek hűséges hagyományőrző képviselője voltál. Képzőművészeti alkotásaiddal bemutatkoztál nemcsak községünkben, nemcsak a Jászság településein, de országos rendezvényeken, sőt még a TV-ben is láthattunk. Sok szépséget, örömet termő és teremtő alkotásaiddal –Juhászné Terikével együtt- részt vettél Jász Világtalálkozókon, aratóversenyeken, hagyományőrző rendezvényeken, Jász EXPÓKON, a budapesti Várban megrendezett kézműves találkozókon, Tokajban, Szolnokon a Gulyás fesztiválon, falunapokon, állandó tagja voltál a kézműves táboroknak.
Ezeken a rendezvényeken példát adtál honszeretetből, az áldozatos hagyományápolásból, és a becsületes emberi magatartásból. Vitted magaddal a rokkát, gobelinjeidet,horgolt terítőidet, hímzéseidet, a csipkeverő eszközeidet, és bemutattad a mesterfogásokat.
Hívásunkra jöttél az iskolába, és tanítottad a gyerekeket, és minket arra, hogyan kell szalmából és kukoricahéjból karácsonyi díszeket készíteni. Honismereti órán házadban fogadtál bennünket, s mutattad meg a szövés – fonás művészetét. Ma is őrzöm azt a csodás, lószőrből készült, pici gyöngyökkel díszített gyűrűt, amit Tőled kaptam.
Sorsod kapuja itt a földön – kedves Klárika – bezáródott, és nekünk nehéz elviselni a bennünk szunnyadó és fel-feltörő érzelmeket, még akkor is, ha az idő szemünk láttára őrölte lassan, elkerülhetetlenül a megfáradt testedet. Hiába volt a benned élő erős vágy és akarat az élet igenlésére, a halál volt erősebb és elragadott családodtól, barátaidtól, tőlünk…A szobádban ma is ott a rámán a félbe maradt csipketerítőd! A szeptemberi “Szeretlek Magyarország” rendezvényen megvették valamennyi jász motívumokkal készített munkádat. Örömmel mondtad,nem baj, legalább a télen lesz mit csinálnom! Halálod előtt két nappal még a fényszarui meghívásról döntöttetek Terikével:” Hát, persze, hogy megyünk!”
Egy gazdag életút szakadt meg, s mi tisztelettel meghajtjuk fejünket a honismeret méltó képviselője, és az édesanya előtt.
Ezért volt érdemes élned, és vállalnod a sors kezéből a jót és rosszat, a szépet és a csúnyát egyaránt.
Kérjük a Jóistent, hogy adjon Neked csöndes, békességes nyugalmat.
És végül idézzük újra Pál apostolt :

"Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet..."

Olvasóink és a szerkesztőség nevében :

Zrupkó Ferencné

KITELEPÍTETTEK ÉS BEFOGADÓK TALÁLKOZTAK JÁSZBOLDOGHÁZÁN

„A valóság nemcsak az, ami kilátszik belőle, a házak és az emberek;
a valóság a múlt is, valóság egy fénytörés is, amely nincs már, mégis hozzátartozik a leltárhoz.”

Márai Sándor gondolataival kezdődik Papp Izabella *Törvényen kívül* című könyve.
A könyv emléket állít az ötvenes évek két egymáshoz szorosan kapcsolódó eseményének, a kuláküldözésnek és a budapesti kitelepítésnek.
Szeptemberben a kitelepítések megszüntetésének 60. évfordulóján meghitt ünnepség keretében találkozhattak a befogadók és a kitelepítettek, akik az ország különböző részeiről érkeztek Jászboldogházára.
Mosolygós, kedves arcok néztek egymásra, kutatva egymás tekintetében az emlékeket. Emlékeket, melyek befogadókat és kitelepítetteket – gyerekeiket, unokáikat – kötik össze 60 év elteltével is. Ünnepi volt ez a nap azért is, mert több mint fél évszázad nagy idő, és azért is, mert emberi sorsok bizonyították: ember maradhat az ember az embertelenségben is.

„Az időben minden megmarad, de olyan színtelen lesz.
Mint azok a nagyon régi fényképek, melyeket még fénylemezekre rögzítettek.
A fény, az idő lemossa a lemezről a vonások éles és jellegzetes árnyalatait.
Forgatni kell a képet, s a világítás bizonyos fénytörése szükségez hozzá,
hogy a vak fémlemezen megismerjük azt, kinek arcvonásait magába szívta a tükörlap.
Így halványodik el az időben minden emberi emlék.
De egy napon fény hull valahonnan, s akkor megint láthatunk egy arcot.”
Márai Sándor

Ezt a kedves szeptemberi napot beragyogta a fény, amely összeköti a múltat, a jelent, és a jövőt…

Konkoly Béláné

Schneider Istvánné Keszey Zsuzsanna és Hámos Elemérné Mikecz Teodóra írása

2013. szeptember 14-én bensőséges ünnepségre került sor Jászboldogházán. Egykori budapesti kitelepített és boldogházi befogadó családok tagjai, leszármazottai találkoztak, és emléktáblát avattak a vasútállomás épületén. A kitelepítésben érintettek közül Hámos Elemérné Mikecz Teodóra és Schneider Istvánné Keszey Zsuzsanna osztja meg gondolatait az olvasókkal.

Keszey Zsuzsanna *5 éves volt a kitelepítés idején. Szülei menteni akarták őt és testvérét, ezért letagadták őket, és anyai nagyszüleiknél maradtak Pesten. A kitelepítés ideje alatt csak szökve, titokban találkozhattak szüleikkel.*

Keszey Zsuzsa és testvére Boldogházán

Örömmel, várakozással készült a találkozóra:

„Nagyon vártam a találkozást, már a rendszerváltás után szerettem volna elmenni Jászboldogházára, de mindig tolódott. Nagyszerű volt, hogy most ehhez a csodálatosan szervezett rendezvényhez lehetett csatlakozni! Sajnos a 60 év, mely a kitelepítés megszűntetése óta eltelt, nagy idő. Tudtuk, hogy csak a 60 évvel ezelőtti, egykori gyermekekkel találkozhatunk.
Jászboldogházára együtt utaztunk Kövér Etelkával, akinek szüleihez került családunk a kitelepítéskor, 1951-ben. Jelenleg mindkettőnk családja Budapesten él, és nem is lakunk egymástól messze. Etelkán keresztül ismertem meg a rendezvény szervezőjét, Veliczky Józsefnét, Icát és a *Törvényen kívül* című, a sorsunkról szóló könyv összeállítóját, Papp Izabellát. Mindannyian csodálatos emberek! Nagy odaadással szervezték meg a találkozót.

A Polgármesteri Hivatalban szívélyesen fogadott és köszöntött minket Szűcs Lajos polgármester. Fantasztikus munka lehetett, hogy a szervezők annyi kitelepítettet és befogadót össze tudtak gyűjteni. Köszönet érte! Alig fértünk be a nagyterembe. Én elhoztam a férjemet, a két gyermekemet és még az öt unokából is jelen volt három. Sajnos az öcsém korán meghalt, így őt lánya képviselte. Fontosnak éreztem, hogy ők is tudjanak mindenről, ami Jászboldogházán régen történt, és ez alkalommal történik. Ugyanis a befogadók, akik maguk is kisemmizettek, megnyomorítottak és a hatalom által folyamatosan vegzáltak voltak, szeretettel fogadták a kitelepítetteket, és ha tehették, segítettek rajtuk. Kölcsönös szeretet és megbecsülés alakult ki közöttük. Az akkori hatalom nem ezt várta. Remélték - magukból kiindulva -, hogy majd a befogadók és a befogadottak egymást fogják tönkretenni egymás életét megkeserítve, ők ugyanis nem ismerték a keresztényi szeretetet.
Sajnos már a ház, Kövér József családjának tanyája nem áll, mert a többi tanyával együtt lebontották, s lakóit a téeszesítés idején a faluba kényszerítették, hogy összefüggő termőterületek legyenek. Pedig most is épp ilyen területeken családi gazdaságok lehetnének, mint régen, mert kiderült, hogy ez úgy jó, ahogy régen volt.

→

Bemutatták és kiosztották a *„Törvényen kívül”* című kötetet, melynek kiadását a BOLDOGBT Egyesület vállalta. Nekem gyakran könnybe lábadt a szemem. De a könyv olvasásakor még inkább így volt ez. Jó érzés volt, hogy végre ennyi év után ki lehet mondani és le lehet írni az igazságot. Papp Izabella nagyszerű könyvet állított össze, benne van minden, ami történt, levéltári dokumentumokkal alátámasztva. Veliczky Józsefné sokat fáradozott az emlékezők felkutatása, a szervezés, a nyomdai munkák érdekében. A mi családunktól két részletben vettek el mindent, először, amikor a nagyapám vagyonát elvették, majd mikor a lakásból is menni kellett a kitelepítésbe. Számomra csak most vált ismertté, hogy a vidéken élőktől folyamatosan vették el az értékeiket, és végül a megélhetésüket, a földjüket.
A könyvek kiosztásakor ismerős neveket hallottam, a nevekhez tartozó arcokat megjegyeztem, így tudtam, kikkel kell okvetlenül beszélnem.
Az emléktábla avatáson Besenyi Vendel megemlékezése összefoglaló tanulmánynak mondható, nagyon sokat adott a figyelmes hallgatónak. Csergő Ervin atyától a tábla megszentelésekor megható gondolatokat hallottunk.
A programok között is kínáltak finomságokat, és a tábla avatása után még csodálatos ebéddel is szolgáltak. Ekkor nyílt alkalom a beszélgetésre. Nagyszerű volt régi ismerősökkel találkozni! Voltak azonban olyanok is, akiket korábban nem ismertünk, mégis jól elbeszélgettünk.

Nekem nagyon sokat jelentett ez a lehetőség, hogy ellátogathattam Jászboldogházára, hogy új ismerősöket is szereztem, akik hasonlóan gondolkodnak, mint én.

Isten áldja a szervezőket és mindenkit Jászboldogházán!”

Az ünnepségen - meghatódva

***Mikecz Teodóra** 15 éves volt a kitelepítés idején. Családjuknak nagyon jó kapcsolata alakult ki a befogadó Ézsiás Imre családjával. Terikének a koszorúslánya volt, s amikor lánya, Marika megszületett, ő lett a keresztanyja. Az ünnepségre a keresztlánya családjával érkezett, s útközben emlékezett:*

„Ülök az autóban, mellettem keresztlányom férje, hátul Marika és a fia Attila. Nézem a tájat, keresem a szétszórt tanyákat - de egyet sem látok. Hová tűntetek kedves porták és a benne lakó kedves emberek? Vajon jókedvvel vagy búsulva hagytátok el a tanyákat és költöztetek be a faluba? Milyen lett a falu? Amikor 60 évvel ezelőtt láttam, csak egy nagy sáros utca volt, nem túl sok ház, egy templom egy iskola, községháza, posta, no meg a vasútállomás, ahova érkeztünk. Gondolom, kocsma is volt meg egy közért, ahova nemigen jártunk, mert akkoriban nem volt választék, kenyérért meg Újszászra mentünk csapatostul a hajnali órákban.

Mikecz Teodóra édesapjával a tápiói tanyán

Megérkeztünk. Egyszerű, de nagyon jól néz ki a polgármesteri hivatal, ahová meghívtak a kitelepítések megszüntetésének 60. évfordulójára. Már a meghívó is impozáns volt, mind külsőleg, mind a tartalmát illetve; de a szervezés felülmúlhatatlanra sikerült. Szűcs Lajos polgármester úr köszöntötte a jelenlévőket, akik megtöltötték a nagytermet. Mivel az igazán Jászboldogházára kitelepítettek közül rajtam kívül *Kultsár Szabolcs és testvére Levente* volt még jelen, és néhány hozzátartozó. *Keszey Zsuzsi*, kinek a szülei voltak kitelepítve, *Ugron András,* akinek a nagyszülei sínylődtek egy tanyán, *Tarnóy Egon,* akit elfelejtettek felvenni a listára, és csak a szüleit telepítették ki, és *dr. Soós Gáborné Széchy Edit*, Soós István ezredes menye. Nagyon kedves volt *Wintermantel Kálmántól*, hogy szintén eljött, mert ő csak *majdnem* Jászboldogházára lett kitelepítve. *Kunz Romi* lett volna még, aki biztosan eljött volna ha nem dönti le lábáról valami betegség. És sajnos többen nem is vagyunk, hiszen 60 év olyan nagy idő, hogy már mindenki a Mennyországból néz le ránk. Viszont a boldogháziak kitettek magukért, annyian voltak! Szerintem olyanok is eljöttek, akiknek nem is volt velünk kapcsolatos élményük, legfeljebb meséltek rólunk a hozzátartozóik.

Veliczkyné Ica volt a moderátor, aki a polgármester után egy szolnoki levéltárost szólított ki a pódiumra, aki nagyon nagy hozzáértéssel mutatta be a közös könyvünket *"A Törvényen kívül"*. Azzal kezdte, hogy az ő kutatási területe az 1940-50. közötti eseményeket öleli fel, de most ez a könyv annyira felkeltette az érdeklődését, hogy kiterjeszti a kutatási területét. Méltatta a szerkesztést, a hivatalos adatokat és még a külalakját is a könyvnek. Itt meg kell jegyeznem, hogy dr. Zlinszky János, a római jog professzora és volt alkotmánybíró is kiemelte a könyv tökéletes szerkesztését, pedig ő nagy kritikus.

Aztán Papp Izabella következett, aki a könyv készítéséről beszélt, megköszönve az érintetteknek az emlékek felidézését. Neki és Veliczkynének köszönhetjük a könyv létrejöttét, mert szelíd erőszakkal rávették a közreműködőket az írásra. Besenyi Vendel is írt egy fejezetet a könyvben a kuláküldö-

zésről, rendkívüli felkészültségről téve tanúbizonyságot. Amellett az anyagiakat is össze kellett szedni és a nyomdai dolgok sem mentek maguktól. Ezután következett egy kis eszem-iszom és a könyvek kiosztása. Megható volt a könyvet kézbe venni, és egy kicsit átlapozni. Mi (az írók, illetve emlékezők) kaptunk egy példányt és ahányat rendeltünk, azt megvehettük. Hát én roszszul jártam, mert csak 3 db-t rendeltem, és kiderült, hogy az én kedves gyermekeim szeretnének egy saját példányt. Nosza, futás Budaörsre Veliczkyékhez, hogy még kérek hármat! Most ott tartok, hogy még három kellene, és az én dedikált példányom körbejár a tágabb családi körben. Én még mindig csak az átlapozásnál tartok.

A polgármesteri hivataltól zuhogó esőben mentünk a vasútállomásra a táblaavatásra. Az emléktábla nagyon szép - mind a kitelepítetteknek, mind a befogadó családoknak emléket állít. Először a plébános úr megáldotta a táblát, majd elimádkoztuk közösen a Miatyánkot. Besenyi Vendel nagyon tartalmas beszédben emlékezett meg az 50-es évek nehézségeiről és az emberek helytállásáról ezekben az időkben. Nekem jutott az a feladat, hogy a koszorúzáskor egy pár mondatot mondjak a kitelepítettek részéről. Keszey Zsuzsival fogtuk a koszorút, de látva, hogy mindenki fázik, csak annyit mondtam: "*Ez a koszorú a szeretetet, a hálát és a barátságot hívatott jelképezni, ami a két csoportot a kitelepítetteket és a befogadókat összekötötte*".

Az emléktábla leleplezése után az iskolában vendégül láttak minket. Bemelegítésül egy kis pálinka vagy likőr volt, jól is esett, mert tényleg átáztunk, átfáztunk. Utána húsleves csigatésztával, második fogásként sült hús, köret és savanyúság, a desszert pedig nagyon finom torta volt. Persze bor meg üdítő, minden mennyiségben. Annyira jóízű volt minden, mint egy híres vendéglőben, talán még Keszey nagypapa is meg lett volna elégedve! A légkör pedig igen vidám és közvetlen volt.

Mi a kávéra már nem maradtunk ott, mert Baranyi Pista meghívott magukhoz - ő volt az egyik szomszéd fiú a Tápióban. A bátyja, Sanyi is átjött a feleségével, és jókat nosztalgiáztunk, persze újfent jó itókák mellett. Amikor mentünk Pistához akkor néztem egy kicsit szét a faluban, hát bizony minden

Az emléktábla avatásnál

ház takaros és teljesen komfortos. A falu igazán nagy lett és virágzó.

Megyünk Budapest felé, suhan az autó, és én szomorúan keresem a kedves, szép emlékű tanyákat és saját ifjúságomat."

60 ÉVE SZÜNTETTÉK MEG A KITELEPÍTÉSEKET

Képes összeállítás az emlékünnepségről

60 ÉVE SZÜNTETTÉK MEG A KITELEPÍTÉSEKET

Képes összeállítás az emlékünnepségről

Fotók::
Veliczky József, Papp Gyula

Őszidő a nyugdíjasoknál

Alig múlt el az elszármazottak találkozója, már tagjaink a jól megérdemelt pihenést, a bogácsi nyaralást várták.
Most egy kicsivel későbbre kaptunk időpontot, csak szeptember utolsó hétvégéjén töltöttünk el öt gyönyörű, kissé fázós napot. Ekkor volt a szüreti felvonulás, sok-sok színes műsorral fűszerezve. Erre az időre esett az országosan meghirdetett „Itthon vagy- Magyarország szeretlek" rendezvény is. Így volt hová menni kikapcsolódni, lehetett válogatni a jobbnál jobb programok között.
Az időjárás azért kegyes volt hozzánk, tudtak tagjaink fürödni, kihasználták a Bogács adta gyógyfürdőt. Többen voltak Egerben is, ahol megtekintették a marcipán múzeumot és a székesegyházat. Voltak olyanok is, akik már nem először látták mindkettőt, de akik először voltak ezeken a helyeken, bizony egész estés beszámolót tartottak a látottakról, élményeikről.
A sok-sok esemény feledtette a napok múlását, és máris eljött a hétfő, amikor reggeli után hazafelé indultunk. Megérkezésünk után ismét előttünk állt a következő feladat, az Idősek Világnapjának megszervezése. Október 5-ére meghívásunk volt a jánoshidai nyugdíjasok által rendezett őszi bálra. Színes műsorral és finom ebéddel vártak bennünket. A közel 200 fős rendezvényen négy község nyugdíjasai – Jászladány, Jászalsószentgyörgy, Jászboldogháza, Jánoshida– vettek részt.
Egyesületünk idősek napi rendezvényére október 6-án (vasárnap) került sor. A gyönyörűen megterített asztalokra nagyon finom bácskai rizseshús került, amit a mi kis főzőcsoportunk (Fózer Tibi és Berkó Sanyi) varázsolt rá. Az ebéd elköltése után a jászapáti amatőrszínjátszó csoport előadásában megnéztük a My Fair Lady-t, amit az Önkormányzat és a Községi Könyvtár ajándékozott az érdeklődő közönségnek.
Az elmúlt hétvégén az utolsó csoportos névnaposok felköszöntésére került sor. A fehérasztalos fogadás, a finom vacsora és sütemények igencsak meghozta valamennyiünk étvágyát, s már nem is gondoltunk a mindennapi időskori problémákra, hogy hol és mi fáj. Az ezt követő hosszú beszélgetések, nótázgatások feledtették az idő múlását, és bizony már jóval nyolc óra után volt, mikorra hazaértünk.
Erre az évre már a karácsonyi rendezvényen kívül mást nem terveztünk. Mindenszentekkor emlékeztünk. Valamennyiünknek van halottja a temetőkben, a következő hétvégék ennek jegyében teltek.
Az év végi ünnepek megszervezése előtt még két alkalommal tervezünk megbeszélést, majd a karácsonyi gyertyagyújtási ünnepségünket december 21-én (szombaton) tartjuk.

Orczi Imréné
egyesületi titkár

„Itthon vagy- Magyarország szeretlek" programsorozat hétvégéje

Idén először került megrendezésre az „Itthon vagy- Magyarország szeretlek" programsorozat rendezvénye. Az eseményt egységesen az egész országban 2013. szeptember 28-29- én rendezték meg, melynek célja az volt, hogy a magyar emberek összetartozását jelképezze.
A rendezvény szombat délután kezdődött a Tájház udvarán, a gyerekek és szüleik kvíz vetélkedőjével. Az iskolától kölcsönzött sportszerekkel a vetélkedő után a gyerekek nagy előszeretettel játszottak. Köszönöm az iskolának, hogy lehetőséget adott rá. A vetélkedő közben már gyúrták és pihentették a kenyérlángos tésztáját, és körülbelül 5 órakor ki is sült az első adag a Tájház kemencéjében. Összesen 6 tepsivel sütöttek, ami mind gyorsan el is fogyott. A kenyérlángos mellett a polgárőrök finom gulyással kínálták a rendezvényre látogató embereket! Késő délután a Csillagvirág kórus és Koncsik Barbara gondoskodott néhány szép dallal a jó hangulat megteremtéséről. Ezt követően Laki Péter varázsolt el bennünket gyönyörű hangjával néhány musical dal előadásával. Este pedig az Esti Party adott egy jó koncertet egészen éjfélig.

Az egységes tűzgyújtás vasárnap este 21:30-ra volt kitűzve. Előtte nyársalást szerveztünk a falu lakosaival együtt.
Szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik segítettek a rendezvény szervezésében és lebonyolításában.

Sós Boglárka

A Faluszépítők hírei

Tisztelt Lakosság! Közös ünneplésre hívjuk Önöket!

Egyesületünk, az előző évekhez hasonlóan ismét készül a Karácsonyváró ünnepségre, melyre szeretettel várjuk a község lakosságát és minden kedves érdeklődőt.
Rendezvényünk várható ideje 2013. december 22-e, advent 4. vasárnapja, helyszíne: községünk főtere, a Szent Vendel tér.
Várjuk a régi és új kézművesek jelentkezését, mellyel a karácsonyi vásárt szeretnénk minél színesebbé és hangulatosabbá tenni.
(Az ünnepség végén szokásos megvendégeléshez szívesen fogadunk felajánlásokat, ill. fenyőt, fenyőágakat a díszítéshez.)
Ünnepeljünk együtt, hangolódjunk rá közösen az év legszebb ünnepére, a karácsonyra.

Tisztelettel: Faluvédő és Szépítő Egyesület

FALUTÁBLA A VASÚTÁLLOMÁSNÁL

A tisztelt lakosok közül bizonyára sokan látták már azt az *ismertetőtáblát*, melyet egyesületünk, a civil napon, a Hatvan-Szolnok vasútvonal 140 éves évfordulójáról való megemlékezésen adott át a vasútállomás előtti téren.
A tábla egyik oldalán Jászboldogháza térképe látható, a másik oldalán pedig Jászboldogháza rövid története olvasható, fotókkal színesítve.
Köszönjük mindenkinek, aki segítségünkre volt a tábla megvalósításában, kihelyezésében. **Köszönjük:** Gerhát Károly tanár úr szerkesztő-tervező munkáját, Papp Izabella levéltárosnak a szöveges rész megírását, amiben egy kicsit én is részt vettem, Darók István asztalos igényes munkáját, Darók Sándor vállalkozónak a térkövet, a Polgármesteri Hivatal segítségét, a betonozást, a közmunkások munkáját, valamint a MÁV-nak, hogy engedélyt adott a tábla kihelyezésére, lehetőséget adva, hogy egy újabb szép színfolttal gazdagodhasson községünk.

Szeretnénk közzétenni a tábla szövegét azok számára, akik még nem olvasták. Fogadják szeretettel.

Tisztelettel: Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő egyesület

KÖSZÖNTJÜK JÁSZBOLDOGHÁZÁN!

Örülünk, hogy ellátogatott községünkbe, és reméljük, elnyeri tetszését ez a kicsi, de számunkra nagyon kedves település. Tegyen egy sétát, ismerje meg Jászboldogházát. Ehhez szeretnénk kedvet csinálni képes bemutatkozásunkkal.

Boldogháza nevét Mátyás király 1458-as oklevelében említik először, de a régészeti emlékek arról tanúskodnak, hogy már évezredekkel korábban is éltek itt emberek. Az egykor virágzó település a török időkben elnéptelenedett, és évszázadokon át Jászberény pusztája volt. Gazdag legelőit, kiváló termőföldjét a jászberényiek hasznosították, akik később tanyákat építettek itt. 1873-ban megnyílt a Hatvan-Szolnok közötti vasútvonal, ami segítette a település fejlődését. Hatalmas tanyavilág épült ki, ahol öt iskola és több kápolna is működött. A második világháború után a boldogházi lakosok példás összefogással megszervezték az önállóvá válást Jászberénytől. 1946. július 1-jén jött létre Jászboldogháza község, amely Jászberénytől 17, Szolnoktól 40 kilométerre fekszik. Belterülete 157 hektár, lakosainak száma 1700 fő. Békés, rendezett település, ahol szorgalmas, vendégszerető emberek élnek.

A vasútállomás előtti térről jobbra induló látogató takaros porták között jut el a község központjába. S ha a közeli Petőfi utcát választja, Boldogháza első utcáján sétálhat végig, ahol néhány régi ház még őrzi eredeti stílusát.
A faluközpontban álló római katolikus templom 1930-ban épült. Kertjében a második világháború hősi halottainak állítottak emlékművet az utódok.
A templom szomszédságában áll a Polgármesteri Hivatal, ahol korszerű e-Pont segíti a lakosok ügyintézését. A hivatallal szemben a nyolc osztályos Mátyás Király Általános Iskola és a Mesevár Óvoda található. A közelben lévő sportcsarnok hangulatos rendezvényeknek, báloknak ad helyet. Az iskola előtti szépen gondozott park kiemelt helyén áll az 1935-ben készült Szent Vendel szobor. A pásztorok és állatok védőszentje fontos jelképe Jászboldogházának, községünket Szent Vendel falujának is nevezik, mivel a Jászság egyetlen olyan települése, ahol három Szent Vendel szobor található. A parkban felállított redemptiós emlékmű a régmúltat idézi. Elődeink nagyszerű cselekedetére emlékeztet, akik 1745-ben saját pénzükön megváltották Boldogháza földjét.
A főutcán található az 1974-ben, jelentős társadalmi munká-

→

val épült Gyógyszertár, előterében szépen kialakított parkkal, mellette az 1962-ben épült Kultúrház, szemben pedig a Szolgáltatóház várja vendégeit, ahol fodrászat, kozmetika és ruházati bolt található.
Különleges színfoltjai községünknek azok a kis szoborfülkék, melyekben a búcsújáró helyekről származó szentek kicsiny szobrait helyezték el. A lakosok vallásos érzületét fejezi ki a belterületen és a határban álló hét kőkereszt is.
A vasútállomás előtti térről balra induló látogató mintegy négyszáz métert megtéve a Strandfürdőhöz érkezik, amely csodálatos környezetben várja vendégeit. Június első napjaitól egész nyáron át nagyon sokan keresik fel a kellemes környezetben igazi pihenést, kikapcsolódást nyújtó árnyas, ligetes Strandot, ahol kempingezésre és számos változatos időtöltésre is lehetőség van.
A Strand közelében lévő Tájház a régi paraszti kultúra emlékeit őrzi, és színes hagyományőrző programokkal várja látogatóit.
Községünkben több olyan rendezvény is van, amely évek óta igen sok látogatót vonz. Májusban a Strand területén kerül megrendezésre a motoros találkozó, s a három napos rendezvényre több ezer motoros és motort kedvelő látogat el évről évre.
A lovas hagyományőrzést szolgálja május végén a Hagyományok Hétvégéje, ahol lovas ügyességi versenyek, bemutatók, népdalkörök fellépése és hagyományos ételek várják a vendégeket a község határában lévő Barthal-tanyán.
Június elején a Strand területén kerül megrendezésre a Civil nap, amely egész napos gazdag programot, számos szórakozási lehetőséget kínál a helyiek és ide látogatók számára.
Augusztus első vasárnapja a boldogházi búcsú napja. Ilyenkor benépesül a település, rokonok, barátok látogatnak haza,

s nem hiányozhat az ünnepi asztalról a messze földön híres boldogházi birkapörkölt sem.
Augusztus 20-án a Tájházban kerül sor az új kenyér ünnepére, amit a helyi néptánccsoportok és a Csillagvirág felnőtt kórus fellépése színesít.
Advent idején pedig a Szent Vendel parkban közös Karácsonyváró rendezvény segíti az ünnepre hangolódást. Évente több hangulatos bálon szórakozhatnak a helybeli és ide látogató vendégek, melyeket a civil egyesületek szerveznek.
A falu szélén található sportpálya izgalmas futballmérkőzéseknek ad helyet. Aki csendesebb kikapcsolódásra vágyik, a község határában lévő sekély vizű Tápió folyó és a mellette elterülő több száz hektár tájvédelmi terület állat- és növényvilágával ismerkedhet.
A gyermekek számára két, szépen felújított játszótér nyújt lehetőséget a vidám játékra, szórakozásra.
A község lakóinak az Aranykalász Termelő és Szolgáltató Szövetkezet, a Radiátor Invest Kft, a Fajtakísérleti Állomás és a helyi vállalkozók biztosítanak munkalehetőséget. Legtöbben azonban a közeli városokba, elsősorban Jászberénybe és Szolnokra járnak dolgozni, amit a jó közlekedési feltételek segítenek.
Községünk önkormányzata és civil szervezetei igen sokat tesznek azért, hogy a lakosok biztonságos és egyre szépülő környezetben éljenek. Összefogásuk, önzetlen munkájuk nyomán virágos, rendezett, kulturált település várja vendégeit.

Reméljük, hamarosan ismét köszönthetjük községünkben.

Jászboldogháza – **Önt is mindig visszavárja!**

FELHÍVÁS

Kedves Boldogháziak!

„Emlékekből él az ember,
S múltból él az emlékezet,
Kinek nincs múltja, nem lehet
Jelene, s jövője sem.”

Ezzel az idézettel köszöntjük azokat a kedves olvasókat, akik szeretnek visszaemlékezni a régi időkre, és emlékeiket, történeteiket, a régi szokásokat, hagyományokat szívesen megosztják velünk, talán a maguk kedvére is, meg azért is, hogy ne vesszen el a múlt. A visszaemlékezéseket, a Régen volt, hogy is volt rovatunkban, folyamatosan közzé tesszük.
Továbbra is gyűjtjük a **régi fotókat, történeteket** a Jászboldogháza múltját bemutató *Képes Albumhoz (az album megvalósításához, próbálunk pályázat útján anyagi forráshoz jutni)*
Jelenleg régi Boldogházi képeslapok gyűjtését tervezzük, melyhez az Önök segítségét kérjük.

Nem sok képeslap készült Boldogházáról, de ha az a néhány felbukkanna, nagy kincs lenne. Érdemes megemlíteni, hogy 1850-ben kezdtek először levelezőlapot gyártani – ebben élen járt az Osztrák-Magyar Monarchia. A különböző ábrázolások mellett egyre inkább előtérbe kerültek a települések fotói. Az 189O-es években már nagyon szép kivitelezésű lapok készültek.
Ezek a képeslapok, időutazásra visznek minket, elénk tárják, hogy milyenek is voltak a települések régen, és a későbbiekben hogyan változott azok arculata. Emlékeket, a múltat, a gyermekkort, a fiatalságot idézik fel az emberekben.
A most bemutatott boldogházi képeslapon látható a település 1930-ban felszentelt Római Katolikus temploma,(*melynek történetét Papp Izabella levéltáros mutatta be nekünk a 2012. decemberi Boldogházi Hírekben*) és a jelenleg Fajtakísérleti Állomás néven ismert épület főutca felőli udvara, amely az ezerkilencszázas években általános iskola volt, központi iskolaként működött, de nevezték Kastély iskolának is.

→

A központi iskola felépítése Gróf Apponyi Albertnek köszönhető, aki 52 évig (1881-1933) volt Jászberény város országgyűlési képviselője. 1906-1910, és 1912-1918 között vallás és közoktatásügyi miniszterként hozott fontos döntéseket. Minisztersége ideje alatt a Jászberényi Tanítóképző, valamint 2 városi és 12 tanyasi iskola létesült Jászberény térségében, köztük a Jászboldogháza külterületén valaha működő iskolák is, az Alsóboldogházi iskola kivételével. Gróf Apponyi Albert 80 évvel ezelőtt halt meg, 1933. 02. 07-én.

A Központi iskola épülete 1908-ban, 105 éve épült.

1908-tól, 1971-ig, 63 éven át, a településünkön jelenleg is működő, „nagy" iskola felépítéséig történt ott a tanítás. Az egykori központi iskola épületének még most is fontos szerepe van a boldogházi ember életében, főként érzelmileg, hiszen sok-sok boldogházi gyermeknek, akik ma már a lakosság idősödő korosztályát alkotják, ez volt 8 évig a második otthona, innen indult el a nagybetűs életbe. Aztán 1971-től mint Fajtakísérleti Állomás (növénytermesztéssel foglalkozó szövetkezet) adott sok helyi és környékbeli lakosnak munkahelyet, megélhetést, kenyeret. Jelenleg mezőgazdasági vállalkozó bérli az államtól az épületet.

Íme egy képeslap, és mennyi emléket, gondolatot ébreszt az emberben.

A lap, melyet Orczi Imrénétől kaptuk kölcsön, 1950 körül készült és 1 forint 20 fillérbe került.

Kérjük a lakosságot, minden kedves Olvasót, ha van a tulajdonában településünkről készült képeslap, levelezőlap, ill. régi boldogházi fotó, adja kölcsön, rögzítjük, és visszaadjuk. A gyűjteményt tervünk szerint a Boldogházi Hírekben is bemutatnánk, ill. Boldogháza honlapjára is felkerülhetne.

Köszönettel: Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szűcs Gergelyné

Valódi GYERMEKNAP

2013. 05. 19-én ismét megrendezésre került a „ Boldogházi Szlalom", melyet a boldogházi autósportot kedvelők szerveztek Nagy Varga Géza és az NVG Trans Kft. égisze alatt.

Remek hangulatú versenynek lehettünk tanúi, melynek zárasaként a gyerekek is beülhettek a „szuperautókba,"és örömautózásban volt részük.

Az igazi meglepetés július 11-én érte alapítványunkat, amikor is számlánkon megjelent a

150 000 Ft-os összeg, amit az

Autósport Egyesület

ajánlott fel a boldogházi gyerekeknek.

Köszönjük, Fiúk!

Az utóbbi években többször bebizonyítottátok, nemes szívből nincs Nálatok hiány!

Zrupkó Ferencné
az alapítvány elnöke

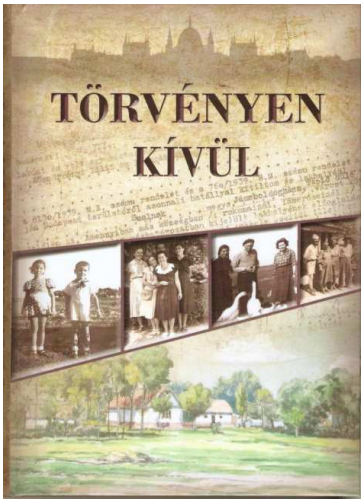

Könyv a kitelepítésről és a kuláküldözésről

2013. szeptember 14-re jelent meg Papp Izabella összeállításában a *„Törvényen kívül. Budapesti kitelepítettek Jászboldogházán"* című kötet, melynek kiadását a BOLDOGBT Egyesület vállalta.

A kötet a kitelepítésről szóló bevezető mellett tartalmazza Besenyi Vendelnek a kuláküldözésről szóló tanulmányát, valamint a kitelepítettek és befogadók visszaemlékezéseit.

Megvásárolható:
Koncsik Bélánénál és Orczi Imrénénél,
illetve megrendelhető Veliczky Józsefnénál:
ica@materia.hu

„IX. Jász Fórum”

Mint ismeretes, 2005 óta minden évben megrendezésre kerül a jász baráti társaságok vezetőinek fóruma, melyen a jelenlévők beszámolnak az eltelt időszakban elvégzett tevékenységeikről, és ismertetik a jövő évi terveiket. A találkozásnak minden évben más település a házigazdája.

Ez évben Gubicz András emeritus jászkapitány, a Jászkísériek Baráti Egyesületének titkára meghívására Jászkíséren, a Csete Balázs Általános Iskolában tartottuk meg rendezvényünket. A találkozón 10 település képviselői voltak jelen, úgymint Jászfényszaru, Jászágó, Jásztelek, Jászberény, Jászboldogháza, Jászjákóhalma, Jászkísér, Jászdózsa, Jánoshida és Pusztamonostor. Jászberényt a Városvédő és Szépítő Egyesület képviselte, Bolla János jászkapitány, aki egyben az egyesület elnöke és kedves felsége. Településünket Pappné Berkó Aranka és Besenyi Vendel képviselték.

Az ülést dr.Nemes András szolnoki főorvos, a Jászkísériek Baráti Egyesületének elnöke vezette le. Köszöntötte a megjelenteket, szólt a találkozó jelentőségéről és céljáról. A fórumnak minden évben van egy kiemelt témája, ez alkalommal az egyesületek fiatalításának lehetőségét vitattuk meg.

Gubicz Andrásné Csejtey Erzsébet a helyiek nevében köszöntötte a megjelenteket, majd a fiatalítás fontosságáról beszélt. Ezután Hajdú László polgármester vetített képekkel kísért előadásában részletesen bemutatta a várost, szólt a múltról, és beszélt a jelenről.

Kultúrműsor következett, a helyi Pendzsom népi táncegyüttes mutatott be két táncot, utána pedig Mészáros János Elek magánénekes énekszámaiban gyönyörködhettünk.

Majd a Csete Balázs Általános Iskola igazgatója egy rövid séta keretében bemutatta a felújított iskolát, és szólt az ott folyó munkáról, problémákról. 250 diákjuk van, a többsége cigány származású. A tanulók 46%-a hátrányos helyzetű családban él, ennek ellenére a végzős diákjaik úgy a közép, mint a szakiskolákban megállják a helyüket. A testnevelés oktatása kérdésében szerencsés helyzetben vannak, az iskola fedett tanuszodával és a hozzá szükséges szociális helyiségekkel rendelkezik. Az uszodát iskolai tanítási időn kívül a lakosság is igénybe veheti.

Az iskolakonyhán elfogyasztott ebéd után következett a tulajdonképpeni érdemi munka. Minden jelenlévő beszámolt a végzett munkájáról, a további tervekről. Több településen foglalkoznak az egykori iskolák megjelölésével, s az ott egykor tanító pedagógusok adatainak összegyűjtésével. Jászfényszaru, Jászágó, Jászjákóhalma, Jásztelek és Jászboldogháza összehasonlítva a többi településsel, úgy érzem e tekintetben a képzeletbeli dobogón jó helyezést érnek el.

Szóltam az elvégzett munkáról, a 140 éves vasút megünnepléséről, és ez alkalommal rendezett vasúttörténeti kiállításról, az Alavander kereszt felújításáról. Elmondtam, hogy a negyedik, egykor volt tanyai iskola helyét jelöltük meg. Bemutattam a Törvényen kívül címmel megjelent könyvünket, mely igen élénk érdeklődést váltott ki a jelenlévők között.

A jánoshidaiak egy érdekes kezdeményezést indítottak el. Elkészítették szervezetük logóját, javasolták, hogy minden szervezet készítse le. A tagság fiatalítása kérdésében nem igazán jutottunk előre. Minden szervezet tagsága idős, a további elöregedés veszélye fenyeget. A mi szervezetünk átlagéletkora is 69 év. Mit lehetne tenni? A jásztelkiek beszámoltak arról, hogy fiatal tagjaiknak nem kell tagdíjat fizetni, az általuk szervezett rendezvényeket a fiatalok ingyen látogathatják. Az ágóiak elmondták, hogy a fiatalok a honismereti munkába való bevonására pályázatokat írnak, (pl. falu fényképezés), és bevonják a rendezvényekbe is. Jászberényben a faluvédő egyesület minden évben városvédő ifjúsági tábort szervez. Jákóhalmán buzdítják tagjaikat, hogy rendezvényeikre vigyék magukkal a gyerekeiket, unokáikat, s otthon ültessenek el egy fát a nagyszülők tiszteletére. Céljuk, patronálni a jákóhalmi gyerekeket, azokat városvédő táborokba elküldeni. Felvetődött olyan javaslat is, hogy az iskolákban be kellene vezetni a Jászság vagy legalább az adott település történetének oktatását. Célszerű lenne egy adott történelmi esemény évfordulóján, főleg pedig, ha annak helyi kötődése is van, rendhagyó történelemórák tartása, az eseményt jól ismerő előadó bevonásával, s ez által hazaszeretetre, lokálpatriotizmusra és a szülőföld szeretetére nevelni az ifjúságot. Talán így, ezek után könnyebben bekapcsolódnak a munkába, s a fiatalítás területén is valamelyest sikerül előbbre lépni.

Végezetül döntés született a jövő évi találkozásunk színhelyéről. 2014-re Jászberény Városvédő és Szépítő Egyesülete vállalta fel a házigazda szerepét.

Befejezésként a szervezők elvittek bennünket a város tájházába, bemutatták annak kiállítását, majd pedig többféle, a helyszínen készült süteménnyel vendégeltek meg minket, valamint ugyancsak a helyszínen készült játékbabákkal ajándékoztak meg bennünket.

Jászberény, 2013.október 9.

Besenyi Vendel

Beszélgetés a civil szervezetek vezetőivel

Dr. Halászi György a Jászboldogháza Községi Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnöke

Jászboldogháza legnagyobb múltú civil szervezete az Önkéntes Tűzoltó Egyesület, amely 1949-ben kezdte meg működését. 2004-től újjáalakulva nagyon sokat tesz a lakosok vagyonbiztonságának megóvásáért. Az idei Civil Napon „Jászboldogháza községért" kitüntetéssel ismerték el munkájukat. Az egyesület elnökével, dr. Halászi Györggyel beszélgettünk.

Dr. Halászi György

Ezúton is gratulálunk a kitüntetéshez! A hivatalos indokláson túl Ön szerint milyen konkrét tevékenységgel érdemelte ki ezt az elismerést az egyesület?

Elsősorban hangsúlyozni kell, hogy a díj az egyesület előző tisztségviselői, így különösen az ez évben e tisztségről lemondott *Szűcs Gergely elnök úr* és a tagok áldozatos munkájának köszönhető.

Úgy gondolom, azért kaphatta az egyesület a kitüntetést, mert olyan civil szervezet, amely 1949-es megalakulása óta folyamatosan működik a településen, a településért. Hiánypótló szolgáltatást nyújt az itt lakók számára, hiszen a község földrajzi helyzetéből következően távol esik olyan városoktól, ahonnan baj esetén a segítség érkezhet. Jászberényből például 20-30 perc alatt érkeznek ki a hivatásos tűzoltók, ugyanakkor a helyiek 10-15 perc alatt a helyszínen tudnak lenni, és megkezdhetik a mentést. Ezáltal jelentős értékeket mentettek meg tagjaink az elmúlt évek, évtizedek során is.

Az egyesület tulajdonképpen 24 órás folyamatos készenlétet nyújt a veszélyhelyzetek elhárítására. A lakosok közvetlenül is megtapasztalták a katasztrófavédelmi szaktevékenységet végző tagjaink segítségét és felkészültségét. Aktívan vettünk részt a belvízvédekezésnél, a kidőlt, vagy veszélyes fák eltávolításában, a különböző kárelhárításokban. Belterületi ingatlantüzeknél megakadályozták a lángok továbbterjedését, de a termőföldi tüzeknél is eredményesen tevékenykedtek tagjaink, megelőzve sok-sok érték pusztulását. Az elmúlt évben a legtöbb vonulás mezőgazdasági területen keletkezett tűzhöz történt. Egyébként kevesen tudják, hogy egyesületünk - szintén ingyenesen - a strand működtetéséhez is hozzájárul. A nagymedence vízcseréjénél a tűzoltó gépkocsival, továbbá az egyesület saját szivattyújával és tagjaink munkájával segítünk. Az egyesület munkájához tartozik még a nyári hőségriasztás idején a település útjainak esti locsolása, hűtése, amellyel reméljük, javítjuk az itt élők közérzetét.

Mindezeket tagjaink önkéntesen, minden ellenszolgáltatás nélkül, hivatástudatból végzik. Talán ezek a tények játszottak szerepet a kitüntetés odaítélésében, ami nagy megtiszteltetést jelent számunkra.

Szűcs Gergely lemondása után Önt választották az egyesület elnökévé. Mire gondolt, amikor vállalta ezt a tisztséget?

Amikor arra kértek, hogy gondolkodjam azon, hogy az egyesület elnöki tisztségére jelölnek, egyetlen feltételem volt. Jeleztem, ha lesz olyan, régebben a településen élő, különösen az egyesület korábbi tagjai közül kikerülő jelölt, akkor nem vállalom, mert nem kívánom ezen jelölttől elvenni ezt a funkciót. Végül nem volt "*túljelentkezés*", így elfogadtam a felkérést. Arra gondoltam, ez jó alkalom arra, hogy én is tegyek valamit a településért. Munkámból adódóan elég sok embert ismerek szerte az országban, s ez a kapcsolati tőke hasznos lehet az egyesület számára is. Hozzájárulhat az anyagi feltételek javításához, a technikai felszerelések további fejlesztéséhez. Ez egy nagy múltú egyesület, fontosnak tartottam, hogy folyamatosan tovább működjön.

Az egyesület tagjai sok szabadidőről mondanak le, váratlan, olykor veszélyes helyzetekben is helytállnak. Mi a vonzó ebben az önkéntes tevékenységben?

Talán azért teszik, mert megértik, hogy vannak olyan veszélyforrások, amelyek ellen a leggyorsabb és a legmegfelelőbb a helyi szintű védekezés. Tudják, hogy saját családjukkal, a környezetükben lakókkal, vagy akár ismeretlen emberekkel bármikor történhet olyan eset, amikor szükség van a segítségre. Szerintem ezt a tevékenységet az motiválhatja, hogy lehetőleg megelőzzük a bajt, ha pedig mégis megtörtént, próbáljunk mielőbb segíteni. Tudni kell, hogy tagjainknak két csoportja van: az ún. *vonulós tagok*, akik meghatározott katasztrófavédelmi képzés után a mentési munkákban közvetlenül részt vesznek, és az ún. *nem vonulós tagok*, akik egyéb módon segítik az egyesület munkáját. Fontos a folyamatos képzés tagjaink számára, ami szintén a szabadidő rovására valósul meg. Örömteli hír, hogy jelenleg is többen vesznek részt különféle tanfolyamokon. A vonulós szolgálat vállalásához szükséges ún. 40 órás képzésen 4 fő, kisgépkezelői tanfolyamon pedig 10 fő vesz részt.

Milyennek látja jelenleg az egyesületet, mint közösséget?

Egyesületünknél a mindennapos szolgálatellátás feltételei biztosítottak, a személyi és technikai feltételek általában adottak. Mégis, én úgy látom, van még javítanivaló. Bár mondhatják, hogy messziről jött ember azt mond, amit akar, de "kívülről" talán objektívebben lehet látni bizonyos dolgokat. Az egyesületben fontosnak tartom a közösségi szellem erősítését, a tagok közötti kapcsolat szorosabbá tételét. Ennek érdekében próbálunk több olyan rendezvényt szervezni, amelyen azok is részt vehetnek, akik a mindennapi munkában nem tudnak bekapcsolódni. Szeretnénk bevonni az idősebb tagokat, és nagy szükség van a fiatalokra is, hiszen fontos az utánpótlás biztosítása.

Adódik a következő kérdés: hogyan lehet a fiatalokat ösztönözni erre a szép és felelősségteljes feladatra?

→

Természetesen részt kívánunk venni az óvoda és az iskola életében különféle bemutatókkal, rendezvényekkel, de az az alapelv, hogy egyesületünk önkéntes, tehát teljes mértékben erre szeretnénk alapozni az új jelentkezőknél. Szeretettel várjuk azokat az iskolásokat, akiket érdekel ez a tevékenység, akik úgy gondolják, hogy most vagy a jövőben szeretnének ezzel foglalkozni.

Hogyan látja az egyesület anyagi hátterét, felszereltségét?
Az egyesület három fő bevételi forrással rendelkezik: a tagdíj, az önkormányzati támogatás, és a lakosok által felajánlott személyi jövedelemadó 1 %-a. Emellett nagyon fontosak a pályázati lehetőségek. 2012-ban pályázat útján sikerült egy árokásó gépet beszerezni, mellyel a csapadékelvezető árkok tisztítására, és újak kialakítására kerül sor. Ezáltal a jelentősnek mutatkozó belvíz elvezetési problémák megelőzhetővé, illetve mérsékelhetővé válnak. A napokban kaptunk tájékoztatást egy többszázezer forint összegű pályázati támogatásról, amelyből komoly fejlesztést tudunk megvalósítani. Ez elsősorban a mentéshez szükséges technikai eszközök, védőruhák beszerzésére kerül felhasználásra. A képzések támogatását is pályázati pénzből tudjuk megvalósítani. A legfontosabb problémát jelenleg a napi működés során felmerülő költségek jelentik, amelyre keressük a megoldást.

Országos szinten kiemelkedően jó a tűzoltók elismertsége. Mit tapasztal, a boldogházi lakosok részéről milyen az egyesület megítélése?
A település lakóinak megítélését bizonyára befolyásolja, hogy a tűzoltó egyesület munkája a leginkább "rejtett", hiszen csak akkor találkoznak a tűzoltókkal, ha valami baj, valami sajnálatos esemény történik, illetve a nyári locsolásokkor. Más egyesületek munkája látványosabb, eredményei szemmel láthatóbbak, talán ezek népszerűbbek az emberek körében. Ezzel együtt vannak kedvező visszajelzések, néhány éve például Jánoshida polgármesterétől kapott köszönőlevelet az egyesület. Sokan értékelik a vihar utáni károk, a belvíz, vagy a tűzesetek során nyújtott segítséget, és megjelenik az adó 1 %-ából felajánlott összeg is. Ezek fontos visszajelzések, de még lehet javítani az egyesület megítélésén, erre fogunk törekedni a jövőben.

Nagy múltra tekintenek vissza a tűzoltóversenyek, a boldogháziak sok díjat hoztak el az évek során. Ebben az évben nem indultak a versenyen, jövőre tervezik-e a részvételt?
Az egyesület tagjainál ezen a téren visszás érzések tapasztalhatók, amelyek a beszámolók alapján nagyrészt érthetőek. Több alkalommal is - finoman szólva - kellemetlen tapasztalatuk volt a verseny eredményeinek megállapításával kapcsolatosan. Ez negatív érzést váltott ki a vezetésben, de főként azokban, akik sok időt és energiát szántak arra, hogy a települést képviseljék. Nem zárkózunk el a versenyeken való részvételtől, de szükségtelenül nem szeretnénk erre áldozni az emberi és anyagi erőforrásainkat.

Milyen tervei vannak az újonnan megválasztott elnöknek az elkövetkező időszakra, milyennek szeretné látni az egyesületet?
Azt szeretném, ha a tűzoltó egyesület nem csupán, mint szakmai szervezet működne, hanem az az egyesületi tag is, aki a tűzvédelmi munkában közvetlenül (vonuló tagként) nem vesz részt, egy jól működő közösség tagjának érezné magát. A felújított szertárban szeretnénk olyan rendezvényeket szervezni, ahol nem csak és kizárólag az egyesület tagjai vennének részt, hanem adott esetben a hozzájuk köthető baráti társaságok is igénybe vehetnék ezt a lehetőséget, és kialakulna valamiféle fokozottabb összetartozás. Ehhez elsősorban a szertár fűtését kell megoldani, hiszen jelenleg nincs fűtés kiépítve a szertárban. A szakmai munkában a jelenlegi szintet szeretnénk mindenképpen fenntartani. Ehhez adottak a személyi és technikai feltételek, de szeretnénk minden további lehetőséget megragadni és kihasználni a további fejlesztések érdekében. Emellett fontosnak tartom, hogy a többi civil szervezettel is szorosabb együttműködés alakuljon ki, és kölcsönösen segítsük egymás munkáját.

Hét éve költözött családjával Jászboldogházára. Nem volt ismeretlen a község, hiszen nagyszülei és édesanyja is itt élt korábban. Bizonyára voltak gyermekkori emlékei.
Valóban jól ismertem a falut, hiszen gyermekkoromban sok időt töltöttem itt. Nyári időszakban minden hétvégén itt voltunk. A diploma megszerzése után feleségemmel a Miskolci Egyetemen tanítottunk, mellette a szakmában dolgoztam. Amikor feleségem munkahelyet váltott, és Budapesten kezdett dolgozni, akkor döntöttünk úgy, hogy a boldogházi *ősi házba* költözünk. Nem titok, hogy ezt ideiglenes megoldásnak tekintettük, amíg Budapesten nem találunk megfelelő ingatlant. Aztán amikor ideköltöztünk, a feleségemnek is nagyon megtetszett a falu, és úgy gondoltuk, hogy itt telepedünk le. Fontos szempont, hogy kisfiunk felnevelésére ezt a közeget sokkal kedvezőbbnek tartjuk, mint a fővárosit. Mindketten nagyon elfoglaltak vagyunk, feleségem naponta utazik Budapestre, én pedig a munkám kapcsán olykor napokig távol vagyok. Ilyenkor édesanyám segít nekünk, nélküle nem tudnánk megoldani ezt a helyzetet.

Ez egy szép „vallomás" a faluról, azt jelenti, hogy jól érzik itt magukat. Mi az, ami esetleg hiányzik, amin változtatna?
Boldogháza tiszta, békés település. Bizonyos szempontból jó adottságai vannak, például nagyon jó a megközelíthetősége vasúti úton, ill. Jászberény-Szolnok irányban közúton. Továbbá a környékben - főleg Jászberényben - munkalehetőség is akad. Munkám során sok olyan településre is eljutottam az ország különböző tájain, ahol ezek az előnyök, különösen a megközelíthető távolságon belüli munkahely-lehetőség hiányzik, és ekkor látja az ember, hogy ez milyen nagy hátrányt jelent mind az ott lakóknak, mind magának a településnek. E sok jó tulajdonság ellenére nagyon fontosnak tartanám például, hogy legyen egyfajta közösségi tér a falu lakói számára. Nagy gondnak látom, hogy a fiatal korosztály számára nincs megfelelő lehetőség a szabadidő eltöltésére. Továbbá fontos lenne, hogy megállítsuk a lakosság számának csökkenését. Ezt is szolgálhatná egy olyan közösségi tér, ahová valamennyi korosztály szívesen eljár, mert különben az emberek bezárkóznak, a fiatalok pedig az iskola elvégzése után máshová költöznek. A másik nagyon fontos dolog az iskola megtartása. Nem elsősorban azért mondom ezt, mert a kisfiunk ide jár, de ha egy településen megszűnik az iskola, az véleményem szerint menthetetlenül lefelé ívelő pályára áll, amit remélem, itt sikerül megakadályozni.

Köszönöm a beszélgetést. Az egyesület vezetéséhez sok sikert, eredményes munkát kívánok, Önnek és családjának pedig örömteli szép éveket az otthonuknak választott kis faluban, az „ősi házban".

Papp Izabella

Szőlőpréselés a tájházban

Rendhagyó módon az idén úgy döntöttünk, hogy az éves szüreteléseinket, a szőlőpréselést a két csoporttal együtt a tájházban tartjuk meg 2013-szeptember 25-én.

Köszönjük Besenyiné Jolánka néninek, hogy erre a délelőttre az óvodásaink részére biztosította a lehetőséget a látogatásra.

Szőlőt kaptunk a szülőktől – a darálót és a szőlőprést Kövér Béla bácsi hozta. Főleg a nagycsoportos gyerekek nagy érdeklődést, figyelmet tanúsítottak. Az ő izomerejük gyengébb a megnövekedett testsúlyhoz viszonyítva, de kitartóan, tudatosan, aktívan bekapcsolódtak a szőlő darálásába és préselésébe. Kitűnt, hogy kit hogyan vonnak be otthon a szülők a ház körüli munkákba. Nagyon fontos már most elkezdeni a munkára való nevelést, meg kell ismertetni őket, milyen a jól elvégzett munka örömének érzése.

Kövér Béla bácsi felesége Ildi néni kancsókba gyűjtötte a mézédes nedűt, amit később mindannyian megkóstoltunk, és jóízűen elfogyasztottunk.

A VUK és a MACI csoport felváltva megnézte a tájházat, ahol már nem először jártunk. Ott Orcziné Veronka néni kalauzolt minket. Válaszolt kérdéseinkre. Sok olyan tárgyat felismertek gyermekeink, amit ma nem használunk. Olyan konyhai és kezdetleges technikai eszközöket, amelyeknek az otthoni megfelelőjét már egészen másképp használjuk, és másképp nevezzük. Lenyűgözők a kézimunkák és a stafirungból megmaradt, megóvott hagyatékok.

Az udvaron be volt gyújtva a kemence, a hétvégi programhoz próbafűtést csináltak. A pattogó tűznél énekeltünk, játszottunk, nagyon jól éreztük magunkat.
Köszönjük szépen mindenkinek, máskor is elmegyünk.

Dr. Kissné Fazekas Ildikó
csoportvezető óvónő

BÁRÁNYNÉZŐBEN

Az őszi időjárás adta lehetőséget kihasználva október 2-án a VUK csoportos gyermekekkel ellátogattunk Kispálné Baranyi Arankáékhoz báránysimogatásra. Szinte már hagyománnyá vált, hogy minden évben vendégeskedünk Arankáéknál, hiszen mindig nagy-nagy szeretettel hívnak, ha kisbárány születik. Mi örömmel megyünk, mert a gyerekek nagyon szeretik az állatokat, és kedvük szerint simogathatják őket. Nem csak bárányokkal ismerkedhetnek, hanem többféle ház körül élő állatot is láthatnak. Már indulás előtt kíváncsian kérdezősködtek a gyerekek: „Lesz ott kisbárány?” Kecskéket is látunk?” Meg lehet őket simogatni?” stb.

Aranka már a kapuban rágcsálni valóval fogadott bennünket. Mindent alaposan megmutatott, elmondott a gyerekeknek, fáradhatatlanul csillapította kíváncsiságukat. Nagyon jó volt látni, ahogy felszabadultan szaladgáltak és etették az állatokat, körbeállták Arankát és figyelték, hogy cumizik a kisbárány. Egy hét múlva a Maci csoportosok is élvezhették Arankáék vendégszeretetét, hiszen a kicsik is már nagyon várták a báránysimogatást.

Még egyszer nagyon köszönjük Arankáéknak ezt a csodálatos napot, amivel a gyerekeknek igazi örömet szereztek.

Rácz Béláné
óvónő

Tök jó nap az óvodában

Óvodánkban ismét megrendezésre került a „tök jó nap” október 22-én. A gyerekek már nagyon várták ezt a napot, hiszen ráhangolódtunk előtte mesékkel, versekkel, beszélgetéssel, vizuális tevékenységgel. Már napokkal a rendezvény előtt nagy volt a sürgés-forgás, hiszen a szülők is folyamatosan hozták a terméseket, csuhét, hiszen mindent a természet kincseiből készítettünk. Az apukák már reggel hozták a kifaragott töklámpásokat. A Vuk csoport korán reggel munkához látott, hiszen előkészítették a sütni való tököt, amelyet a konyhás nénik megsütöttek. A sütnivaló tököt Gulyás Peti anyukájától, Anitától és Durucz Tiboréktól kaptuk. Délben már a sült tök illata szállt a levegőben. A Maci csoport pedig tököt festett. Már kora délután megérkeztek a segítő vendégeink: Orcziné Veronka néni, Zámboriné Évike néni, Szádváriné Rózsika óvó néni, Mihályiné Editke, aki szülőként és segítőként is kivette a részét a kézműveskedésből. Lehetett készíteni üvegmécsest, amelyet kifestettek a gyerekek, papírból tököt, csuhéból angyalkát, különböző virágokat, lovacskát, csigát, termésekből baglyot, manót; lehetett tököt festeni és tökmaggal díszíteni. A gyerekek, szülők, segítőink, és az óvodai dolgozók együttes munkájából remek alkotások készültek. Pihenés közben a gyerekek és felnőttek sült tökkel, teával voltak kínálva. Az apukák között idén is megválasztottuk a tök királyt, aki egy évig büszkén viselheti a címét. Nagyon nehéz dolga volt a zsűrinek, hiszen az elkészült 23 db töklámpásból nagyon nehéz volt választani, mert mindegyik nagyon ötletes volt. Idén is nagyon kreatívak voltak az apukák! Elérkezett az eredményhirdetés: Az első helyezett: Berkó Árpád, második helyezett: Csinger Károly, Endrődi László, harmadik helyezett: Sas Zsolt. A legmunkásabb tök készítője különdíjban részesült ő Kocsis Krisztián. Közben gyorsan eltelt az idő, besötétedett, amikor mindenki kitette az óvodakerítés oszlopaira és az ablakpárkányra a töklámpásokat, és meggyújtották a benne lévő mécsest. Így az egész falu megcsodálhatta a csodaszép és ötletes alkotásokat. Szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki hozzájárult ehhez a családias hangulathoz, hiszen a gyerekek mosolyát, és jókedvét látva ez egy „TÖK JÓ NAP„ volt.

Baranyi Béláné
óvónő

Óvodai " Zsíros kenyér Parti"

Az idén is megrendezésre került a Szent Mihály napi "Zsíros Kenyér Parti", melynek
helyszíne a játszótér volt.
Míg a gyerekek önfeledten játszottak, a szülők elkészítették a zsíros kenyereket. Terítékre került még a szülők által hozott sok finom gyümölcs, méz, házi krumpli chips, a konyhás nénik finom epres teája, egy kedves nagymama finom pogácsája is, amit ezúton is szeretnénk megköszönni mindenkinek.
A kis uzsonna elfogyasztása után sor került az ovis csoportok műsorára, majd a sorversenyre, ahol a gyerekek a szülőkkel együtt versenyeztek. .Ez a verseny felettébb élvezetes volt talán azért is, mert mi szülők ismét gyerekek lehettünk egy kicsit. Szeretnénk megköszönni mindazoknak a segítségét, akik közreműködtek abban, hogy ez a nap felejthetetlen legyen mind a gyerekek, mind a felnőttek részére.

Bujtárné Grósz Renáta

A nagy horgász

Fehér Ferenc iskolánk 8. osztályos tanulója. 7 év óta osztálytársunk.
Jól tanul, és az osztály közös munkáiból is mindig kiveszi a részét. Sok időt töltünk együtt, ilyenkor jókat beszélgetünk mindenről. Többször mesélt már hobbijáról, a horgászatról.
Régóta vesz részt horgászversenyeken, és remek eredményeket ér el, mindig valamilyen díjjal tér haza.
Mi nagyon szívesen hallgatjuk történeteit, és szeretnénk, ha a 8 osztály tanulóin kívül mások is megismernék, tudnának sikereiről.
Mióta horgászol?
Legelőször apukámmal mentem el Jásztelekre hat éves koromban. Már ekkor érdeklődve figyeltem, hogy sikerül olyan sok halat kifognia. Ezért döntöttem úgy, hogy én is megpróbálkozom a horgászattal, ha apukámnak és tatámnak is kedvelt hobbijává vált.
Mennyi időt szánsz a horgászásra?
Szinte minden héten megpróbálok időt szánni rá, mert ilyenkor gyakorolhatok a versenyekre, és kikapcsolódást is jelent számomra. Bár télen kicsit nehezebb, de ha nincsenek befagyva a vizek, akkor ilyenkor is kimegyek, amikor csak lehet.
Mióta jársz versenyekre?
10 éves koromban volt az első versenyem Tiszakécskén. Ez kedves emlék számomra, hiszen nagyon örültem, hogy már az első versenyemről legjobb helyezettként térhettem haza.
Hány kupát sikerült begyűjtened az eddigi versenyeken?
Körülbelül 15 kupám van, de az eddigi versenyeim során 20-szor értem el dobogós helyezést.
Gratulálunk ez igazán szép eredmény. Milyen versenyekre szoktál járni?
A legtöbb versenyem Szegeden és a Velencei-tónál volt. Most októberben egy házi versenyen voltam Tiszakécskén, ahol 2. lettem.
Mi volt eddig a legjobb helyezésed?
Idén augusztusban eljutottam az országos versenyre, ami Győrben volt a Marcal-tónál. Itt 6. helyezést sikerült elérnem, és Franciaországba is mehettem volna a világbajnokságra, de mivel decemberben töltöm a 14-et, már egy idősebb korosztállyal kellett volna versenyeznem, így nem mentem.
Hol horgászol?
Általában a Tiszán, a Zagyván, más holtágakon és mesterséges tavakon is.
Milyen fajta halakat fogsz?
Általában kárászt, keszeget, harcsát, csukát és pontyot. Az eddigi legnagyobb hal, amit fogtam, egy 13 kilós ponty volt, de fogtam már aranyhalat is.
Mit jelent számodra a horgászat, miért szereted ennyire?
Számomra ez szórakozás, kikapcsolódást és sikerélményt jelent. Emellett szeretem a halakat, és szeretek a vízparton lenni. Mindenkinek ajánlom a horgászatot, mert szerintem egy igazán jó időtöltés.
Szeptembertől elválnak útjaink, új iskolában folytatod majd tanulmányaidat.. A beszélgetésből úgy érzem, ez a hobbi még nagyon sokáig kedves marad számodra. Kívánjuk, hogy a vízparti ücsörgésben mindig találj örömet, és természetesen halakat is!
Mi büszkék vagyunk sikereidre, és szurkolunk, hogy továbbra is eredményesen versenyezz!

Klinkó Mónika és Mizsei Melitta

Köszönet a sok sportszerért!

A 2013. tavaszán megtartott alapítványi bál, s a sok adakozás következménye, hogy alapítványunk 680 ezer Ft-ot tudott adni sportszerek vásárlására. Olyan eszközöket szereztünk be, amelyekkel a megnövekedett számú testnevelésórákat hasznosan tudjuk eltölteni. A tornaterem emeleti helyiségét használjuk, amikor több osztály van egyszerre testnevelésórán. Ide olyan sportszereket vásároltunk, amelyek alkalmasak a tornaszobai foglalkozásokra. Természetesen a tornatermi foglalkozásokhoz is vásároltunk : ugródomb, szőnyegek, zsámolyok stb. Ilyen méretű beszerzésünk régen volt, nagyon köszönjük az Alapítványnak és azoknak az embereknek, akik a bálon részt vettek, jótékonykodtak.

Fajka Jánosné

Mogyoró-bál

Idén ősszel mi, 8. osztályosok szerveztük az őszköszöntő bált, melynek sok gondolkozás után a Mogyoró-bál nevet adtuk. Már két-három héttel előbb elkezdtünk készülni: mi diákok főként produkciókkal, az osztályfőnökünk és a szülők pedig minden mással. Nagyon sokat próbáltunk, hiszen idén több tánccal és egyéb műsorral készültünk.

Október 19-én délután 2 órakor kezdődött a bál. Nagy-nagy izgalommal léptünk a színpadra különböző jelmezekben, és miután táncoltunk, és elmondtuk a köszöntőt, következett a 7. osztály Falu-faktor című műsora. A 6. osztály tánca után ismét mi kerültünk sorra, és elénekeltük a Kedvesem című szám átköltött verzióját, majd részleteket játszottunk egy életjátékból. Ezután Aranka tanárnő készült nekünk egy meglepetéssel, amelyben 1-től 5.-ig minden osztály részt vett. Mind az öt osztály eltáncolt egy-egy általunk táncolt régebbi produkciót. Miután mi is előadtuk utolsó táncunkat, még folytattuk a tombolaárulást, és játszottunk a kicsikkel. Pihenésként 6 órakor kezdődött a tombolahúzás, ahol sok ajándék várt a nyertesekre. Este 8-ig a felső tagozatosok még egy jót bulizhattak a diszkóban. Szerintem a bálunk nagyon jól sikerült, és reméljük, hogy nem csak mi, hanem mindenki más is jól érezte magát.

Mizsei Melitta

Hogy tetszik lenni?

- beszélgetés **Simon Mária** nyugdíjas tanítónővel

Simon Mária

Marikával először a Tanítóképzőben találkoztam, egy évfolyamra jártunk. Kedves, nyugodt, rendkívül kiegyensúlyozott lánynak ismertem meg. Tanítók lettünk.
Egy híres szállóige szerint, akit az istenek nem szeretnek, azt pedagógussá teszik.

Neked is ez a véleményed?
Nem, én egy másik változatát ismerem.1899-ben a Középiskolai Tanáregyesület Elnöke azt vallotta önmagáról:"… az istenek szerettek, mert tanítóvá tettek." Ezt vallom én is.
Tisztelettudó, szorgalmas gyermek voltam a szüleim, és a tanítóim szerint is. Alsóban a sóshidai iskolába jártam, Vénusz Mária vezetett be a betűvetés rejtelmeibe. Nagyon szigorú, de következetes tanítónő volt. Ma is emlékszem, ahogyan pátyolgatott bennünket, kis elsősöket. Felsőben Hájas Magdi néni közvetlensége, Menyhártné Marika néni nagy szaktudása, irodalom és a magyar nyelv iránti szeretete, és elkötelezettsége útmutatót adott. Szerettem pedagógusaimat, példák voltak számomra, és ez indított arra, hogy én is ezt a pályát válasszam.
A Tanítóképzőben is olyan tanáraim voltak, akik szívvel-lélekkel adták mindazt az elméleti és gyakorlati tudást, amit a későbbiekben hasznosítani tudtam. Kiemelem a Fábián házaspárt, Zoli bácsit, aki pszichológiát, Lenke nénit, aki pedagógiát, Nagy József tanár urat, aki magyarra tanított bennünket, és meghatározóak voltak emberi és szakmai tekintetben is. Nagyon szigorúan megkövetelték, hogyan kell viselkedni, beszélni egy leendő tanárnak. Az emberi humánum, a szakmai igényesség fő szempont volt akkor a főiskolán. Nem volt tömegképzés, a minőségre törekedtek, és **neveltek** bennünket. És ezt a szót hangsúlyozottan mondom. Az intézmény elkötelezett volt abban, hogy olyan pedagógusok kerüljenek ki az iskolákba, akik az adott területnek valóban lámpásai lesznek.
Hová kerültél a főiskola elvégzése után?
Törökszentmiklósra. Ott tanítottam 7 évig. Miért nem jöttem haza Boldogházára? Talán a megfeleléstől féltem, attól, hogy saját falumban tudok-e úgy teljesíteni, ahogy ezt elvárják tőlem. Bár nem itt tanítottam, de soha nem szakadtam el itthonról. Mindig figyelemmel kísértem a „hazai" eseményeket. Törökszentmiklósról Szolnokra kerültem, és 29 évet a Széchenyi Általános Iskolában nevelősködtem. Ezt sem véletlen mondtam, mert arra törekedtem, hogy a tanítás és nevelés szorosan összekapcsolódjon.
Alsó tagozaton dolgoztam, nagy felmenő rendszerben- elsőtől a negyedik osztályig -, ami azért volt jó számomra, hogy végig kísérhettem a tanulók fejlődését. Folyamatosan láttam az eredményeket, de a hiányokat is, amit azonnal javíthattam. Versenyre készítettem fel a gyerekeket, kulturális rendezvényekre szerepeket, verseket tanultunk…
Voltak eredményes versenyzőid?
Persze. Tehetséges tanulók mindenütt vannak, így nekem is szerencsém volt őket felkészíteni. A Zrínyi Matematikaversenyen például az egyik háromtagú csapatom a 2. lett.
Munkádat elismerték?
A Szolnokon eltöltött évek meghatározóak voltak a pályámon emberi és szakmai szempontból is. Az iskola nyitottsága, humánus beállítottsága közismert ma is. Én úgy éltem meg, hogy feszültségmentesen tudtam bemenni a gyerekek közé nap, mint nap. De a kérdésedre válaszolva: 1988-ban a Művelődési minisztertől kaptam kitüntetést.
Mikor jöttél el nyugdíjba, és hogy telnek napjaid?
2007-től vagyok nyugdíjas, és hazajöttem. Szeretek Boldogházán élni, a gyökereim is innen fakadnak, és sokat jelent az itt élők szeretete, közvetlensége. A mindennapi kapcsolatok megerősítik az embert!
A testvéremmel – aki a hivatalnál dolgozott több éven át, mint karbantartó - élek együtt, háztartást vezetek, gondozom a kertet, a virágjaimat. A Csillagvirág megalakulása óta énekelek a kórusban, amit nagyon kedvelek. Jókedvre derít, beszélgetésre ad alkalmat, és egy-egy fellépés után az a felszabadult öröm, ami elkap bennünket, üdítő hatású. Azonban Szolnoktól sem szakadtam el, színházbérletem és két hangverseny bérletem is van. Ha volt kollégáim kirándulni hívnak –amit nagyon szeretek-, igyekszem úgy alakítani programjaimat, hogy el tudjak menni. Az utazás és a kirándulás lett a kedvenc időtöltésem.
Visszatérve Boldogházához elmondhatom, nagyon látványos a fejlődése. Gondozott, szép parkok, megújult vasútállomás környéke, csodálatos strand, és kellemes pihenőhelyek létesülnek a szorgos kezek által! Hihetetlen kitartó és alkotó a Faluszépítők munkája! Pénteken az átátadási ünnepségen jó volt hallani az egyik vendégtől, milyen szép itt minden!
Biztonságban érzem magam Boldogházán, ezt az érzetet erősíti a polgárőrök rendszeres, folyamatos munkája. Könyvek, kiadványok jelennek meg például a BOLDOGBT gondozásában, de tovább sorolhatnám a civil szervezetek aktív tevékenységét. S tudod, az is jól esik, hogy most itt ülsz velem szemben, és az újság szerkesztősége nevében érdeklődsz, hogy vagyok. Mind azt jelenti, jól vagyok, és jó helyen.

Kedves Marika! Köszönöm a beszélgetést, és további aktív, egészségben gazdag nyugdíjas éveket kívánunk Neked! Egy „gonosz" szállóigével kezdtem, de a befejezést Heltai Jenő vers részletére bízom. Fogadd tőlünk szeretettel!

„Akit az istenek szeretnek,
Örökre meghagyják gyereknek,
Bizakodónak, nevetőnek,
Az élet útja annak puha szőnyeg,
Útravalója sugaras derű,
Mely ólmot színarannyá aranyoz,
Széppé a rútat, jóvá, ami rossz
És nagyszerűvé azt, mi egyszerű,...
Játék az élet, élet csak a játék
S élet, halál egyformán szép ajándék."

Zrupkó Ferencné

Hobbim a zene

Aki Vámosi Zsanettet ismeri, mind ugyanazt mondja: egy örök tevékenykedő, igazi közösségi ember.
Általános iskolában is az osztály motorja volt, hihetetlen energiával dobta be magát egy-egy szerepbe, ha kellett énekelt, ha kellett táncolt...Ma is látom magam előtt a "kisgazdasszony" szerepében, piros pöttyös kendővel a fején, örök huncut mosollyal az arcán. De felejthetetlen számomra a tavalyi adventi fellépése is. Sokan megcsodáltuk gyönyörű klarinét szólóját, mely a csendes, meghitt téli estén a szívünkig hatolt .

Mikor határoztad el a zenetanulást?
A zenetanulás nálam az énekléssel kezdődött. Már óvodában is sokat dúdoltam, de komolyra az általános iskola alsó tagozatán fordult. Jártam énekkarra, és emellett furulyáztam is. Negyedik osztályos voltam, amikor Nagyné Bori Mária tanárnő felfigyelt tehetségemre, és ő motivált arra, hogy járjak zeneiskolába. Nem is gondolkodtunk sokat, szüleim be is írattak 1999 őszén Jászberénybe a Palotási János Zeneiskolába.
Eleinte előkészítős voltam, ismerkedtem a hangszerrel, kottákkal. Több éven keresztül jártam szolfézsra, majd amikor már tisztában voltam az elméleti dolgokkal, bekerültem a fúvószenekarba, ahová jelenleg is járok.
Ki segített a tanulásban?
Sok mindenkinek tartozom köszönettel, de főképpen a szüleimnek, akik támogatták éveken keresztül tanulmányaimat és bejárásomat. Emellett külön köszönet illeti zeneiskolás tanáraimat. Név szerint megemlítem klarinét tanáromat Cs. Nagy Józsefet, aki már a kezdetektől velem volt, és végig segítette a fejlődésemet.
Miért pont ezt a hangszert választottad?
Marika nénivel együtt mentünk be a zeneiskolába, és ott segített kiválasztani a számomra is megfelelő hangszert, a klarinétot. Elsőnek kicsit furcsa volt, mert szinte nagyobb volt, mint jómagam. Nézegettem, ismerkedtem vele és megtetszett.
Hogyan emlékszel az első fellépésedre?
Húú…első fellépés.. de rég is volt. Ötödik osztályos voltam, mikor egy

Vámosi Zsani

iskolai rendezvényen kellett elsőnek kiállnom a nagyközönség elé. Sose fogom elfelejteni azt az érzést és az első tapsokat.
Hol volt lehetőséged a bemutatkozásra?
A zenekarral számtalan fellépésünk volt az évek során. A jászberényi programok nagy részében megtalálható a fúvószenekar, mint fellépő. Ilyenek például a Csángó fesztivál, Múzeumok éjszakája, bornapok, május elsejei ébresztő, Város napja, Jász világtalálkozó, karácsonyi műsor és még egyéb kisebb-nagyobb fellépés.
Hívnak minket a környező településekre is. Hatvanban minden évben megrendezik az Ifjúsági Találkozót, ahová nagy szeretettel járunk, de voltunk már zenélni nyugdíjas találkozón is Jászdózsán.
2011-ben a Bornap alkalmával vendégül látta Jászberény az egyik testvértelepülését, az (Olasz) Concelvei delegációt. Fellépésünk után zenekarunk vezetője Bernhardt András bejelentette, hogy 2012 nyarán meghívásunk van a csodás Olaszországba. Kitartó munkával ki is jutottunk. Nagy örömmel és boldogsággal fogadtak minket az olasz családok, remek érzés volt. Koncertet adtunk, ami nagy sikert aratott, és a záró ünnepélyen együtt szólaltattuk meg velük a híres Moment for Morricone-t. Kirándulásunk 5 napig tartott, amely idő alatt bejártuk a történelmi múlttal büszkélkedő Padovát és a csodás Velencét.
Mostanában mennyi időd van a hobbid gyakorlására?
Sajnos, mostanság egyre kevesebb időt tudok fordítani a hobbimra, mivel a munkám nagyon sok szabadidőt elvesz tőlem. Kéthetente járok zenekari próbára, ahol felelevenítem tudásom, és új darabokat ismerhetek meg. Emellett otthon is rengeteget zenélek, amikor csak időm engedi.
Legközelebbi szereplésed hol lesz?
Régi iskolámból, Újszászról még a mai napig visszahívnak az ottani citera zenekarhoz énekelni, és klarinétozni. Legközelebb velük együtt fogok részt venni Szolnokon egy minősítő versenyen, amely november 9-én kerül megrendezésre.
Sok sikert kívánunk Neked, és zenésztársaidnak. Köszönöm, hogy megosztottad Olvasóinkkal zene iránti rajongásodat.
Tudjuk, most a Sportbál szervezésében aktivizálod magad .(Elárulom, hogy a másik hobbid a sport, rendszeresen tájékoztatsz bennünket a focisták kiváló eredményeiről, és a mérkőzések egyik legnagyobb követője, drukkolója vagy.)
Kedves Olvasóink! Segítsük Zsani szervező munkáját, hogy minél többen legyünk a boldogházi sport támogatását szolgáló november 16-ai rendezvényen.

Zrupkó Ferencné

EZERNYI ÖLTÉSSEL

A gobelin kiállításon a *Tóth családnak* három generációjától láthattunk szebbnél szebb alkotásokat. Tóth Mihályné Zsuzsa, Éva lánya, és 11 éves unokája is szép munkákat mutatott be. Ebben nem is lenne semmi különös, de ezt az unokát *Péternek* hívják! Kiderült, hogy Éva három fia közül kettő nagy szakértelmet tanúsít a női foglalatosságnak tartott gobelinkészítésben.

Éva első munkája a *Cigánylány* volt, ehhez az alapot az édesanyjától kapta. Nagyon megszerette ezt a tevékenységet, de mivel elég költséges maga az alap, ezért édesanyjával egymást szokták megajándékozni. Télen, vagy nap közben, amikor egy kis idő van, szívesen készíti a képeket. Maga is meglepődött, amikor látta, hogy két nagyobb fia milyen érdeklődéssel figyeli munkáját. Kérésükre megmutatta az öltéseket, s hamarosan elkészült *Peti* első alkotása, a Kossuth címer, ami a kiállításon is szerepelt. A 10 éves *Bence* pedig a jin és jang szimbólumot választotta. Csodálkozásomra elmondta, hogy érdekli a kínai kultúra, és ismeri ennek a szimbólumnak a jelentését. Mindketten szeretik a történelmet, de természetesen a focit is. Jelenleg kedvenc csapataik címereit varrják lelkesen: Peti a Barcelona, Bence pedig a Manchester elkötelezett drukkolója. Szeretik ezt az elfoglaltságot, a szabadidőt szívesen töltik varrással, ami két fiú esetében igazán nem mindennapos dolog. Bence tervei között nagy történelmi események megörökítése szerepel, Peti pedig híres épületeket szeretne varrni. A harmadik kisfiú, az óvodás korú Misike érdeklődéssel figyeli két testvérét, de őt most még jobban érdeklik a különböző autók.

Tóth Mihályné Zsuzsa nagyon büszke unokáira, nagy dolognak tartja, hogy a két fiú ilyen ügyesen varr.
Zsuzsa kicsi korától szívesen kézimunkázott, terítőket, futókat hímzett, de subát is készített. Az első gobelinje, a *Kislány a babával* akkor készült, amikor Boldogházára költöztek. Utána hosszú szünet következett, és a következő gobelin 2010-ben készült el, amihez egy betegség is hozzájárult.

Így született meg a *Kékruhás nő*. Varázslatosan légies, bájos nőalak, de valami mély szomorúság tükröződik a képből. Hamarosan elkészült egy hasonlóan szép nőalak, de meleg színeiből már az életöröm sugárzik. Zsuzsa számára egy-egy kép nem csupán a szépsége miatt fontos. Mélyen kötődik valamennyihez, mert életérzést, hangulatot, örömet, vagy fájdalmat fejeznek ki, és életének egy-egy szakaszához tartoznak. Soksok érzelemmel, szinte költői módon beszél minden gobelinről. Amikor például a *Magányos cédrus* készült, életének nagyon nehéz szakaszában volt. Idő kellett hozzá, amíg elkészült a *Szárnyaló sas*, ami a szabadság utáni vágyat, a reményt fejezi ki, és hogy soha nem szabad feladni, bármilyen nehézséget hoz az élet. Zsuzsát a nőiség, de főként az anyaság ragadja meg. Ezt fejezi ki a *Madonna gyermekével* című szép alkotása. Könnyes szemmel beszél arról az érzésről, ami ehhez a képhez fűzi. Azt mondja, nincs annál csodálatosabb, hogy egy nő megélheti az anyaságot. Nehéz helyzetekben számára mindig a gyerekek adnak erőt, nagyon szereti őket.
A család többi tagja is igen kreatív. *Zsuzsa* lánya csodálatos műkörmöket készít, *Regina* pedig pirográf képeket, dísztárgyakat alkot fára történő égetéssel, színezéssel.

Tóth Éva kedves képével

Tóth Mihályné Zsuzsa egyik alkotásával

Gobelinek – érzések – történetek. A Tóth családnál tett látogatás során kicsit bepillanthattam abba, hogy mi minden rejlik egy-egy kép ezernyi öltése mögött.

Bence és Peti alkotásaikkal

Papp Izabella

Boldogházi előnevű nemes család Jászberényben

Jászberényben járva a buszpályaudvar közelében lévő Apostol kávéház falán láthatjuk azt az emléktáblát, amely Petőfi Sándor látogatásának emlékét őrzi. A családnak boldogházi kötődései is voltak. Az egyik leszármazott, Sismis Mihály nemesi címere mellé „boldogházi" előnevet kapott, és nevét egy dűlő is viselte a boldogházi határban.

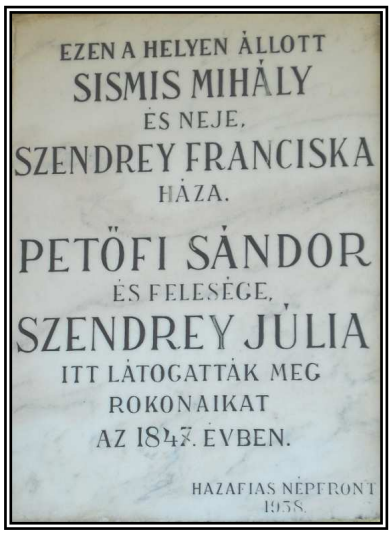

A Sismis családról

A Sismis család a hagyomány szerint török eredetű volt, Az első családtag Sismis Ádám vargamester a 18. század elején költözött Jászberénybe. Jelentős javakat szerzett, Jászberényben három lakóháza volt, Boldogházán pedig földet, és tanyát vásárolt. 11 gyermeke közül József fia apja mesterségét folytatta, de már bekapcsolódott a város közéletébe is: tagja volt a városi tanácsnak, majd a második bírói tisztséget is betöltötte.

A leszármazottak is sikeresen illeszkedtek be Jászberény társadalmába, és többen fontos tisztségeket töltöttek be. Sismis Józsefnek négy gyermeke született, közülük Mihály már nem csupán városi tisztségeket viselt, hanem a Jászkun Kerület közéletében is jelentős szerepet játszott. Jászkerületi pénztárnok, jászkun kerületi esküdt is volt. Később Jászberény város tanácsosává választották, majd a kerület ajánlására a várnagyi tisztet nyerte el. Köztiszteletben állt a városban, és igen befolyásos kapcsolatokkal rendelkezett.

A Petőfi rokonság

Sismis Mihály 1820-ban, 22 éves korában vette feleségül az akkor 17 éves Szendrey Franciskát, Szendrey József lányát. Szendrey Franciska Szendrey Ignác uradalmi tiszttartó testvére volt, s így nagynénje az ő két leányának, Szendrey Máriának és *Szendrey Júliának*. Szendrey Mária Gyulay Pál felesége lett, Szendrey Júlia pedig – legyőzve apja tiltakozását – *Petőfi Sándorhoz* ment feleségül. 1847. szeptember 8-án kötöttek házasságot, s miután hat boldog hetet töltöttek a koltói kastélyban, látogatást tettek Arany Jánoséknál Nagyszalontán. Ezt követően Pestre indultak, s bizonyára Júlia kérésére az út során meglátogatták nagynénjét Jászberényben. A látogatás nem elsősorban irodalomtörténeti vonatkozása kapcsán őrződött meg a helyiek emlékezetében. Petőfi ekkor már országszerte ismert neves költő volt, ez sem jelentett azonban mentséget arra a szörnyű tettére, ami kiváltotta a jászberényiek felháborodását. A vasárnap délután ünnepi ruhában templomba induló helyiek ugyanis őszinte megdöbbenéssel láthattak egy vékony fiatalembert, aki alsóruhában békésen szemlélődve pipázgatott a Sismis ház előtti padon. Felháborodásuknak nagy visszhangja lehetett, még az 1929-es Jász Hírlap is megemlékezett a *botrányos* látogatásról, ami generációkon át öröklődő legendává vált a Sismis család körében is. *„Még ma is emlékszik rá az ősz hajú és kitűnő memóriájú Harsányi Sándor, aki különben is közeli rokonságban állt a Sismis-házzal, lévén apjának Harsányi Mihálynak a felesége – Sismis Anna. 1929-ben még két jászberényi él, aki sógorságkomaság révén kapcsoltban állt Petőfivel: Bathó Márton anyakönyvvezető és Harsányi Sándor nyugdíjas tisztviselő."* – olvashatjuk az újságban. Júlia több alkalommal is járt nagynénjénél, de Petőfinek ez volt az egyetlen látogatása Jászberényben.

Sismis Mihály

Szendrey Franciska

Boldogházi Jászfy Mihály

Sismis Mihálynak öt gyermeke született, 3 lány és két fiú. Az idősebb fiú, József tüzérfőhadnagyként részt vett az 1848/49-es szabadságharcban, később pedig Jászberényben fontos tisztségeket viselt. Szerette volna idegen hangzású nevét *Jászfy-ra* változtatni, ezzel is jelezve a jászok iránti tiszteletét, de kérelme valahol elakadt a hivatalok útvesztőiben.

Szendrey Júlia

Ezt a gondolatot öccsének, Mihálynak sikerült megvalósítania, egész családja fölvette a Jászfy nevet. Mihály állami számvevőszéki osztálytanácsos volt, s munkássága elismeréseként 1902-ben I. Ferenc József császártól nemesi rangot kapott. Kérésére ekkor engedélyezte a császár neki és családjának a *Boldogházi* előnév használatát.

Boldogházi Jászfy Mihály nemesi címere különlegesnek mondható. Ismereteink szerint ez az egyetlen olyan, melynek ábrázolásában jász vitézt lát-

→

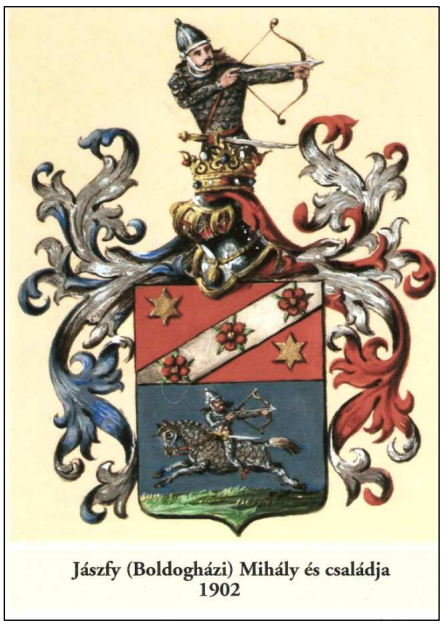

Boldogházi Jászfy Mihály nemesi címere

hatunk. A címert a következőképpen írja le a királyi adománylevél: *„Vörössel és kékkel vágott pajzs felső mezejében bal haránt ezüst pólya három vörös rózsával, a felső jobb és alsó bal szögletben egy-egy hatágú arany csillag. Az alsó kék mezőben zöld gyepen jobbra vágtató páncélos jász vitéz, övébe szúrt karddal, visszafordulva nyilával lőni látszik. A koronás nyílt lovagsisak dísze ugyanez a jász vitéz növekvőleg,"*

A boldogházi birtok helyét jelenleg sajnos nem ismerjük pontosan, ehhez további kutatások szükségesek. Nagy Albert szerint a Pelei út folytatása, az ún. Durucz bolttól a Nyúl keresztjéig valamikor *Sismis Mihály dűlő* nevet viselte, feltehetőleg itt voltak a család birtokai is.

***

A török származású Sismis család az idők folyamán szívben, lélekben magyarrá, ezen belül pedig jásszá vált, amit külsőségekben is fontosnak tartottak hangsúlyozni a család tagjai. Síremlékük a jászberényi Új temetőben található.

A Sismis-Jászfy család síremléke

Papp Izabella

Régen volt – hogy is volt?

Emlékezés a régi önkéntes tűzoltóságra

Mint minden szervezet, így a Tűzoltó Egyesület is nagyon megújult az utóbbi 50-60 évben.

Amikor én önkéntes tűzoltó voltam, - mert voltam, akkor még nagyon gyerekcipőben járt a község tűzoltó felszerelése. (Ez az 1950-es évek közepén volt.) Nagyobb városok kiselejtezett fecskendőivel gyakoroltunk, amelyek nem mindig illettek egymáshoz, így nem tudtuk teljesíteni a kért időt. Majd a vezetőség szükségét látta a jó és biztonságos felszerelésnek, és áldoztak rá. Kaptunk új fecskendőt és lajt kocsit, amivel a gyakorlások során olyan eredményeket értünk el, hogy már versenyre is indulhattunk.

Volt fiú és lánycsapat is Boldogházán.

A fiúk közül emlékszem a *Bata fiúkra, Hudra Jánosra, Szőrös Antalra* …, a lányok közül *Sóspataki Magdira, Benke Nusira, Bajor Icukára és Turóczi Incire*, de voltak mások is. A parancsnokunk *Üveges Lenke* nemcsak nagyon ügyes, de szép is volt - büszkék voltunk rá. Szerettük őt, és ő is mindent megtett értünk.

Hetente egy alkalommal volt gyakorlat, de versenyek előtt háromszor is gyakoroltunk. Teherautóval vittek minket a versenyekre, és hátul a padokon ülve bizony elég szellős és hepehupás utakat tettünk meg. Voltunk Karcagon, Kisújszálláson, Jászfényszarun stb. Minden verseny alkalmával helyezést értünk el, szívós, erős csapat volt a boldogházi!

A fotón látható sál, ami a nyakamban van, szintén egy versenyre emlékeztet. Minden lány ilyet kapott a sikeres helyezésért. Sajnos én rövid időn belül elveszítettem, mert a jászberényi vasútállomásra futva kicsúszott a nyakamból…

Volt más teendőnk is. Amikor a határban a búzatáblák kezdtek aranyszínűre váltani, a községházán tűzőrséget szerveztek. Ez azt jelentette, hogy kb. két hónapon keresztül naponta két-három embert behívtak, hogy a templom tornyából figyeljék, nem ütött-e ki tűz valahol a határban. Egy héttel korábban kiértesítettek bennünket, hogy egy napi élelemmel jelenjünk meg. Én *Kövér Ferenccel és Turóczi Incivel* voltam beosztva. Nagyon vidáman telt el a nap, de a toronyban kedvünket szegte a sok denevér. Féltünk tőlük, így a legmagasabb szinten, ahol a denevérek laktak, Feri ügyelt. A toronyból nagyon szép volt a kilátás, valóban észrevettük volna, ha bárhol probléma adódik.

Úgy gondolom, abban az időben mindenki jobban odafigyelt nemcsak a sajátjára, hanem a máséra is. Szándékos gyújtogatások fogalma akkor még ismeretlen volt.

A fotón Benke Nusival vagyunk egy igazán megszenvedett, de sikeres verseny után.

Fazekasné Tábi Erzsébet

Könyvtári Hírek

Az idősek világnapja alkalmából a Jászboldogházi Petőfi Sándor Művelődési Házban október 6-án délután az érdeklődők a Jászapáti Városi Könyvtár és Művelődési Központ keretén belül működő Jászapáti Színjátszó Kör MY FAIR LADY című előadását tekinthették meg. A könyvvásáron régi könyvek találtak új gazdára.

Könyvtárunkban az Országos Könyvtári Napok keretében október 7-13. között számos program várta az érdeklődőket. A gyerekek múltunk tárgyi emlékeivel ismerkedtek a Tájházban Besenyi Józsefné vezetésével. A gyerekek rajzokat készítettek a látogatásról, a fali képeket és a kemencét többen is lerajzolták. A rajzokból készült kiállítás megtekinthető a könyvtárban.

Vércukor- és vérnyomásmérésre is lehetőség volt Faragó Józsefné védőnő közreműködésével. A bátrabb diákok internetes rejtvényfejtéssel ismerkedtek.
A könyvkiállításon helyismereti és egészségügyi könyvek kerültek előtérbe.

A programok a Könyvtári Szolgáltató Rendszer támogatásával kerültek megtartásra, melyhez könyvtárunk év elején csatlakozott.

Pappné Turóczi Henrietta

Ebben az évben a könyvtári hét a Könyvtárak Összefogása az Emberi Kapcsolatokért címet kapta. Ehhez kapcsolódott az író-olvasó találkozó Papp Izabellával, aki rendhagyó történelemóra keretében mutatta be Törvényen kívül című könyvét a 7-8. osztályos tanulóknak, akik közül néhányan maguk is az előadás résztvevőivé váltak, ezáltal még jobban át tudták érezni a kitelepített és befogadó családok sorsát.

Könyvtárunkba folyamatosan érkeznek az új könyvek. Várom az olvasókat.

HÍREK A FOCIPÁLYÁRÓL

NAGYSZERŰ EREDMÉNYEK A FOCI-PÁLYÁRÓL

Rég nem látott kiváló játékot és eredményeket láthattak és láthatnak még most is a boldogházi szurkolók. Az új bajnoki idényben szárnyakat kapott a boldogházi felnőtt csapat! Jelenleg a 16 csapatos mezőnyben a 3. helyen áll csapatunk!
A magyar kupa megyei selejtezőjében már a legjobb 8 között van a boldogházi legénység, olyan nagyszerű csapatok hódoltak be, mint a megyei 1. osztályban szereplő Jánoshida és Szajol. Innen már 1 győzelemmel a legjobb 4 csapat közé lehet kerülni, amitől már „csak" 1 lépés az országos selejtező. De ezek az eredmények nem egyik pillanatról a másikra jöttek ki a csapatból, hanem a hosszú és tudatos edzésmunka eredményeképpen.

Ifjúsági csapatunk a középmezőnyben áll, ők is feljebb léptek a tabellán az előző szezonhoz képest.
Szeptember elején 3 korosztályunk indult el az országos Bozsik-programban. Az U-7, U-9 és U-11 korosztályban már 2 régiós tornán vagyunk túl szép győzelmekkel, kellemes élményekkel gazdagodva.
November 16-án kerül megrendezésre hagyományos SPORTBÁLUNK, melyre szeretettel várjuk kedves vendégeinket!
Decembertől pedig ismét indul a teremfoci bajnokság, mely 2 hónapon keresztül szórakoztatja a téli hónapokban a labdarúgás szerelmeseit!

1. forduló:	Jászboldogháza-Tiszajenő	5-1	(3-0)
Gólszerzők: Pilisy 2, Heinrich, Kisnémet, Vári			
2. forduló:	Jászladány-Jászboldogháza	0-1	(0-0)
Gólszerző: Kisnémet			
3. forduló:	Jászboldogháza-Tiszapüspöki	3-0	
Az ellenfél nem jelent meg a mérkőzésen!			
4. forduló:	Tiszaföldvár-Jászboldogháza	3-2	(1-0)
Gólszerzők: Heinrich, Kisnémet			
5. forduló:	Jászboldogháza-Szászberek	2-0	(0-0)
Gólszerzők: Pilisi, Ézsiás			
6. forduló:	Kunszentmárton-Jászboldogháza	0-1	(0-0)
Gólszerző: Káposztás Dániel			
7. forduló:	Jászboldogháza-Pusztamonostor	10-0	(4-0)
Gólszerzők: Kisnémet 5, Pilisy 2, Káposztás Dániel, Gömöri Bálint, öngól			
8. forduló:	Kunhegyes-Jászboldogháza	5-0	(3-0)
9. forduló:	Jászboldogháza-Tiszagyenda	6-3	(3-1)
Gólszerzők: Kisnémet 3, Heinrich, Pilisy, Gömöri Bálint, (11-esből)			
10. forduló:	Jászboldogháza-Jászkisér	2-1	(0-0)
Gólszerző: Heinnrich 2			
11. forduló:	Jászdózsa-Jászboldoogháza	1-3	(1-1)
Gólszerzők: Heinrich, Kisnémet 2			

Hátralévő mérkőzéseink:

november 02. Jászboldogháza-Zagyvarékas
november 10. Jászalsószentgyörgy-Jászboldogháza
november 16. Jászboldogháza-Tószeg
november 24. Jászfényszaru-Jászboldogháza
november 30. Tiszajenő-Jászboldogháza

Magyar kupa mérkőzéseink:

1. forduló: Jászboldogháza-Jánoshida 2-2 (2-2)
   Gólszerző: Kisnémet 2
2. forduló: Jászboldogháza-Szajol 2-2 (1-0)
   Gólszerzők: Litkei Máté, Tasi
   Döntetlennél az alacsonyabb osztályú csapat jut tovább!
3. forduló: Erőnyerő a Jászboldogházi SE!

Bodor Máté

Kertünk védelme

(1. rész)

Több természetismereti órán tanulunk a kertjeinkről, benne lévő zöldségekről, gyümölcsökről. Sokszor felhozom példának a biogazdálkodás (más néven: *ökogazdálkodás*, *organikus gazdálkodás*) szót, amely egy olyan gazdálkodási forma, mely szerves trágyázáson, biológiai növényvédelmen és természetes biológiai cikluson alapul, mellőzve a szintetikus műtrágyák, vegyszerek használatát.

A gyerekek érdeklődve figyelnek, amikor pár érdekességet meg is említek neki. Így tehát úgy gondoltam pár cikk erejéig az újságban is összeszedek pár gondolatot.

Először is általánosságban a biogazdálkodásról. A biogazdálkodás előnye a mikroelemekben, vitaminokban gazdag, kevés káros anyagot tartalmazó biotermék. Míg a szokványos gazdálkodásban a károkozók elleni védelem érdekében rovarölő- és gyomirtó szereket használnak, addig a biogazdálkodásban a megelőzésé a főszerep. Ezért például nem szabad olyan növényeket egy területre, egymás után ültetni, melyeket azonos károkozók pusztítanak. Növényvédő szerek közül csak olyanokat használnak, melyek káros szermaradékot egyáltalán nem hagynak. Hozamfokozásra hormonok, antibiotikumok nem használhatóak fel, valamint nem termesztenek génmódosított növényeket.

Az ember által űzött mezőgazdaság évezredeken keresztül biogazdálkodás volt, csupán az ipari forradalom megindulása után jött létre az a modern mezőgazdaság, mely egyre több mesterséges anyagot és technológiát alkalmaz. A nagyüzemi mezőgazdaság káros mellékhatásai gyorsan napvilágra kerültek, így már az 1920-as években megjelent a biogazdálkodást célul tűző mozgalom, Közép-Európában.

De térjünk rá az érdekes részre. A természetben nagyon sokféle növény él egymás mellett, és ennek a faj- és fajtagazdagságnak meg is van az eredménye: nincsenek jelentősebb betegségek és kártevők. Ezzel szemben egy átlagos kert nem túlságosan fajgazdag, ami melegágya a kártevők, kórokozók elszaporodásának. Viszont, ha vegyes kultúrákat alakítunk ki, és jól párosítjuk a növényeinket, akkor sokat tehetünk kertünk egészségéért.

Társítsunk akkor növényeket:

A burgonya köménnyel fűszerezve jobb ízű lesz, ha egymás mellé ültetjük.

A bab és a kukorica párosa közismert: a felfutó hüvelyes a tengeriszárat használja támasztéknak.

Az uborka bő terméssel hálálja meg, ha bazsalikomot ültetünk mellé, mert ez utóbbi illóolaja sok beporzót csábít oda.

Hasznos rovarok vonzásában jeleskedik a sárgarépa, petrezselyem és a zeller is, amelyek lágybogarakat és zengőlegyeket hívnak, melyek nagy pusztítói a levéltetveknek.

Ha sárgarépa közép kaprot ültetünk, biztosak lehetünk, hogy karotinban gazdag karógyökerünket nem fogja megtámadni a sárgarépa-gyökértetű.

Ha káposztafélék mellé koriandert ültetünk, kevesebb földibolhára és káposztapoloskára számíthatunk.

A paradicsom mellé ültessünk csalánt, mert ez megvédi a kártevőktől, és vassal gazdagítja a talajt.

Minden növénynek jót tesz, ha a vetés előtt mustármaggal vetjük be a talajt, majd zöldtárgyaként beleforgatjuk a talajba. Illóolajai védelmet nyújtanak a kártevőkkel szemben.

A gyümölcsfák tövébe ültessünk fokhagymát, metélőhagymát, bazsalikomot.

A fodormenta és a csalán hangyariasztó hatású.

A levéltetvek ellen hatásos a csalán, a rebarbara és a fokhagyma.

A kertünk szélére ültessünk csalánt, zsurlót, turbolyát, rebarbarát, zellert, izsópot vagy kakukkfüvet, mert ezekből remek bio permetlevek készíthetőek. *(a következő számban erről is olvashatnak bővebben)*

Visszatérve az ültetések mellé, virágoskertünkből is áthozhatunk pár növényt, amelyek nemcsak szebbé, de hasznosabbá is válnak a kertünkben.

A kiskertek kedvelt virágai közül sokan egyben nagyon hasznos társnövények is. Az egyik klasszikus a **bársonyvirág, azaz a büdöske**, mely elriasztja a drótférgeket, gyéríti a fonálférgeket, hatásos lótücsök és meztelen csiga ellen, és vonzza a hasznos vadméheket és fürkészdarazsakat.

A **körömvirág** vonzza a levéltetveket pusztító fátyolkát, zengőlegyet, lágybogarat, és riasztja a burgonyabogarat és a fonálférget. Ha gyümölcsfák tányérjába büdöskével együtt ültetjük, még jobb hatást érhetünk el.

A **sarkantyúka** vonzza a tetveket, így fejti ki jótékony hatását. Jól véd a káposztaféléket támadó lisztecske ellen is. A paradicsom és a burgonya mellett nemcsak jól mutat, de távol is tartja a kórokozókat.

Az **orvosi zsálya** hernyók, tetvek, csigák, míg a **menta** a levéltetű, a földibolha és a káposzta-bagolylepke ellen véd. Mindkét növényt az ágyás szélére érdemes ültetni, hogy gyors terjedésükkel ne nyomják el a haszonnövényeket.

A **bazsalikom** légy-és szúnyogriasztó hatású, így érdemes belőle olyan helyre is ültetni, ahol szép nyári estéken üldögélni szoktunk.

A **borsikafű**a babféléket védi a fekete levéltetűtől. Ezt is érdemes a szélekre ültetni, mert a tetű a szélső növényeket támadja meg először.

A **gilisztaűző varádics** hangyák ellen jó, és ezt a hatását akkor is kifejti, ha a főzetével locsolunk.

A **kakukkfű** a csigákat, az **útifűfajok** a levéltetveket tartják távol és védenek a káposzta-gyökérgolyvát okozó gombától.

Ugyancsak a gombák ellen hatásos a **kamilla** és a **cickafark** is.

Amikor téli estéken már a jövő évi ültetéseken gondolkodunk, jó, ha figyelembe vesszük a fenti tudnivalókat, hiszen a jól megválasztott növények társítása sok bosszúságtól kímélheti meg a kertészt.

Készítette:
Szendrei Péter

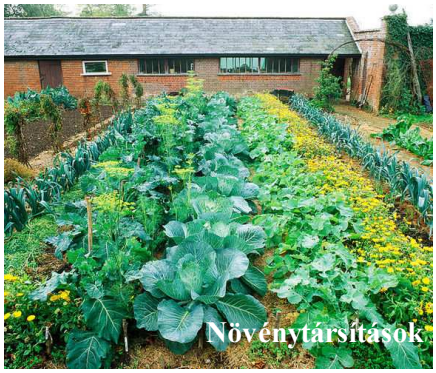

A HÁZIORVOSI RENDELŐ HÍREI

Értesítjük a Tisztelt Lakosságot, hogy ismételten lehetőség lesz gyógycipő készíttetésre.
Szükség esetén gyógyászati segédeszköz írható.
Pl. járókeret, támbot, térdrögzítő stb.

Szervezés helye: Háziorvosi Rendelő
2013. december 16-án / hétfőn/ 14 órától 16 óráig

Érdeklődni vagy jelentkezni a Háziorvosi Rendelőben lehet Kerekes Istvánnénál.
Jövő évben az alábbi időpontokban lesz lehetőség gyógycipő és gyógyászati segédeszköz ellátásra:

2014.március 25-én /hétfőn/ 14 órától – 16 óráig
2014. június 10-én /hétfő/ 14 órától 16 óráig

MEGNYÍLT A TÁPIÓ TÜZÉP

Tápiógyörgyén a Táncsics Mihály úton a szelei úti temető mellett.

KÍNÁLATUNK:
Tüzifa
Magyar diószén 3800.-/q (3800kcal, 20% hamutartalom, pormentes)
Vasáruk, zártszelvények, csövek, műanyag hullámlemez, szigetelőanyagok
Szóródó áruk(sóder,homok)
PB gázpalack
Zsákos forgács, fa brikett, szegek
Zsákos vakolóanyagok, falazóanyagok,ragasztók
Műanyag csövek és idomok, csatornabekötés minden eleme megtalálható nálunk.
Fuvarozás kis- és nagy billenős teherautóval
Elérhetőségünk: 06-53-383-085, 06-20-613-2093
web: www.tapiotravel.hu
Nyitva tartás: Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig.
A kiszállított áruk pontos meglévő mennyiségéről egy digitális hídmérleg gondoskodik.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunk a karácsonyi ünnepek előtt jelenik meg.
A kéziratokat és a fotókat **2013. december 10-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.
E-mail: faluujság@jaszboldoghaza.hu

Rólunk írták...

MAGYAR HÍRLAP 2013. szeptember 4.

Törvényen kívül - kötet a Jászboldogházára kitelepített budapestiekről és befogadóikról

Törvényen kívül címmel könyvben emlékeznek meg a Jászboldogházára 1951-ben kitelepített budapesti családokról és befogadóikról. A visszaemlékezések mellett a történelmi időszakot is bemutató kötetet Papp Izabella levéltáros szerkesztette.

Harminckilenc budapesti családot telepítettek ki 1951 májusában Jászboldogházára származásuk vagy háború előtt viselt tisztségük miatt. Egyik napról a másikra kellett elhagyniuk otthonukat, ahová soha nem térhettek vissza. Nem csupán vagyonukat veszítették el, de emberi jogaiktól is megfosztották őket, törvényen kívüliek lettek - idézte fel a történteket a szerkesztő kedden az MTI-nek. A befogadókat, a kuláknak minősített gazdálkodókat ugyancsak számtalan törvénytelen eljárással, fizikai bántalmazással nyomorították meg abban az időben. A hatalom célja mindkét réteg büntetése és megalázása volt. A kitelepítettek és befogadók azonban ezekben a nehéz években is megőrizték emberségüket, segítették egymást, több esetben életre szóló barátság alakult ki közöttük - tette hozzá Papp Izabella. Ismertetése szerint a kötet két szemszögből, a befogadók és az ide érkezők oldaláról szemlélteti ezt az időszakot, az együtt töltött éveket és a község korabeli viszonyait. A bevezető tanulmány a kitelepítések hátterét, előzményeit mutatja be és képet ad a község rövid történetéről, korabeli helyzetéről. A következő részben a kitelepítettek visszaemlékezései, életrajzai, a befogadók és a boldogházi lakosok emlékezései kapnak helyet. A harmadik rész korabeli dokumentumokat, rendeleteket, a kulákok és a kitelepítettek névsorát, fényképeket, levéltári forrásokat, egyéb családi emlékeket tartalmaz.

A könyvet szeptember 14-én mutatják be Jászboldogházán, ahol a vasútállomásnál emléktáblát is avatnak.

Forrás: MTI

ÚJ NÉPLAP 2013. szeptember 5.

Felszentelték a civil kezdeményezéssel megújult keresztet Jászboldogházán

Jászboldogházán augusztus 31-én az elszármazottak napján szentelték fel az Alavander keresztet, a község legrégebbi vallási emlékét. A keresztet 1832-ben a Szolnoki út melletti birtokán állíttatta névadója, Alavander Mihály – a jómódú jászberényi polgárnak Jászboldogházán is voltak földjei. Később a földbirtok új tulajdonosai, a Túróczi család tagjai is fontosnak tartották, hogy gondoskodjanak a kereszt rendben tartásáról. Az évek elmúlásával a kereszt megrongálódott. Túróczi Antal és felesége 1926-ban saját költségén felújíttatta a keresztet. 2008-ban a község határában álló kereszt teljesen összeomlott. 2012 őszén indult civil kezdeményezéssel adománygyűjtés az Alavander kereszt újjáépítésére. A kereszt tulajdonosa, a jászboldogházi római katolikus egyház is támogatta a kezdeményezést. Szabó Csaba kőszobrászt kérték fel a keresztfelújítására, aki Marozsán Tibor kőfaragóval megvalósította a terveket. A kereszt újjáépítése idén július 4-én befejeződött, majd ünnepélyes keretek között a napokban szentelték fel.

MAGYAR NEMZET 2013. szeptember 14.

Emlékezés a kitelepítettekre. A kitelepítések megszüntetésének 60. évfordulóján a kitelepített és a befogadó családokra emlékeznek Jászboldogházán. Délelőtt 10 órakor a polgármesteri hivatalban Szűcs Lajos polgármester mond köszöntőt, majd bemutatják a Törvényen kívül című kötetet. 11.30-kor emléktáblát avatnak a vasútállomás épületénél. Megemlékező beszédet mond Besenyi Vendel helytörténeti kutató, az emléktáblát leleplezi Szűcs Lajos polgármester és Veliczky Józsefné; majd Csergő Ervin atya szenteli meg.

ÚJ NÉPLAP 2013. szeptember 15.

Kitelepítettek és a boldogháziak együtt emlékeztek

Jászboldogházára 39 fő budapesti családot száműztek 1951-ben. A kitelepítetteket a boldogházi tanyavilágcsaládjainál szállásolták el. A megaláztatások átélői és hozzátartozóik most közösen emlékeztek arra, hogy miként lehetett embernek maradni az embertelenségben.

- Hát maga sem néz ki népnyúzónak.
- De maga sem zsíros kuláknak. – Idézte fel az egyik megemlékező Jászboldogházán gyermekkori emlékként, hogy Budapestről megérkezve édesapja és a szállást adó jászboldogházi család feje miként köszöntötték egymást 1951-ben, első találkozásuk alkalmával.

Az 1949-ben lezajlott jászboldogházi „kulákverés” után nem sokkal következett a másik osztályidegen csoport, a polgárok megalázása. A kitelepítéssel együtt minden vagyonuktól megfosztották az érintetteket, de a legfőbb cél az lehetett, hogy a méltóságukat vegyék el. Napjainkra legtöbbször már csak mint a történelem egy sötét fejezeteként gondolunk az akkor történtekre, ugyanakkor még vannak emlékezők, élnek a szemtanúk, élnek azok, akik még felidézhetik a történteket a következő nemzedéknek. A kitelepítésről, a kuláküldözés korszakáról helyi összefogás eredményeként született könyv nemrégiben, melynek bemutatóját szombaton tartották a településen, amikor is összegyűltek az egykori kitelepítettek, illetve a szállásadó családok még élő tagjai, illetve gyermekeik és

→

unokáik egy közös emlékezésre. Apropóként pedig nem a megaláztatás elrendelésének, hanem a kitelepítés felszámolásának évfordulóját választották, hiszen épp hatvan éve, hogy 1953-ban véget ért a kitelepítés időszaka hazánkban.

Az egykor történteket Papp Izabella levéltáros örökítette meg könyvében. A kötet összeállításában pedig segítségére volt Besenyi Vendel helytörténteti kutató. A kötet bemutatóján Szűcs Lajos polgármester elmondta, az összetartó jászboldogházi közösség befogadta az ide költöztetett családokat, s velük harmóniában éltek mindvégig. A Törvényen kívül című kötet gerincét a visszaemlékezések adják, és így rajzolódik ki azoknak az éveknek az árnyalt, sokoldalú története. A Boldogházára érkezettek ugyanis a befogadókkal együttműködve sikerrel, emberséggel oldották meg a helyzetet. A hatalom 1951-ben a kitelepítettek mellett a „kulákokat", a parasztságot is büntetni, megalázni szerette volna azzal, hogy a sajátjukon kívül házaikban egy másik családnak is helyet kellett adniuk. Ezzel szemben a fővárosiak egy segítő közösségbe kerültek, ahová sikerült is beilleszkedniük. A helyzethez alkalmazkodva maguk is igyekeztek hasznossá válni a tanyákon, a helyi közösségben. Azonban mindkét csoport tudta a másikról, hogy korábban javaiktól, jogaiktól megfosztották őket, ugyanakkor emberségüktől nem tudták.

Az emlékezőkkel folytatott sok-sok beszélgetés során világossá vált, hogy a zsarnokság sosem képes elpusztítani az emberi értékeket – mondta a bemutatón Papp Izabella. Szomorú és keserves időszak volt a boldogházi tanyákon megélt idő. Ám azt tapasztalta, hogy az emlékek erősebbek, mint a feledés, így sikerült feldolgozni ezt a korszakot.

A kötet a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Köre a BOLDOGBT Egyesület kiadásában jelent meg.

ÚJ NÉPLAP 2013. október 19. szombat

Átadták a felújított útszakaszt.

Tegnap újabb mellékút felújítását zárták le hivatalosan is a Jászságban. Összességében 780 millió forintos beruházással készült el Újszilvás-Tápiógyörgye-Jánoshida út 8,4 kilométeres szakasza. A Jánoshidán, majd Jászboldogházán zajlott avatóünnepségen a települések polgármesterei, Eszes Béla, majd Szűcs Lajos köszönetüket fejezték ki a régóta várt felújításért mindazoknak, akik közreműködtek az előkészítés, illetve a kivitelezés folyamatában. Pócs János országgyűlési képviselő megköszönte a lakosság türelmét, ugyanakkor felhívta a figyelmet a körültekintő közlekedés fontosságára. Boldog István útügyi miniszteri biztos, országgyűlési képviselő pedig az embereknek mondott köszönetet. Mint mondta, a lakosság munkájával nyílt arra lehetőség, hogy immár a mellékutak felújítására is komoly összegeket fordítsanak. Kovács Károly, a Magyar közút Zrt. megyei igazgatója rámutatott, az érintett útszakaszon évtizedekkel ezelőtt végeztek komolyabb felújítási munkát, közben pedig felnőtt egy generáció. Most ahol szükség volt rá, megerősítették az alapot, kétrétegű aszfaltborítást kapott az út, elkészítették a vízelvezető árokrendszert, megjavították az útpadkát, illetve a szükséges forgalomtechnikai eszközöket, berendezéseket is elhelyezték.

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága. Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!"

Szűcs Levente
2013.09.13

Szülők
Urbán Anita
Szűcs Attila

Baán Ármin
2013.09.13.

Szülők
Nagy Nikoletta
Baán Ferenc

Marincsák Ármin András
2013.09.18.

Szülők
László Ibolya
Marincsák János

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Októberi suliprogramok

MOGYORÓ-BÁL

MOGYORÓ-BÁL

HALLOWEEN-PARTY

MOGYORÓ-BÁL

MOGYORÓ-BÁL

TÖKFARAGÁS

TERMÉSSZOBROK KÉSZÍTÉSE

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
Felelős kiadó:
Községi Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Búcsúzunk

Zrupkó Antalné	(1938-2013)
Szőrös Elekné	(1936-2013)
Gubu Károlyné	(1927-2013)